

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและสภาพปัจจุบัน

กระทรวงแรงงาน ได้กำหนดแนวทางเกี่ยวกับการประชุมประจำเดือนของหน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงแรงงาน โดยกำหนดแนวทางการประชุมประจำเดือนของหน่วยงานในสังกัด กระทรวงแรงงานดังนี้

1. การประชุมทุกครั้งควรเขียนผู้ว่าราชการจังหวัด หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือ รองผู้ว่าราชการจังหวัดที่กำกับดูแลงานของกระทรวงแรงงาน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นประธานการประชุม
2. สาระสำคัญของการประชุมควรประกอบด้วยเรื่องดังต่อไปนี้
 - 2.1 ผลการปฏิบัติตามแผนของแต่ละหน่วยงาน การใช้จ่ายงบประมาณตามแผนปฏิบัติการ ตลอดจนปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน
 - 2.2 ผลการปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในระบบ CEO ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงหรือที่ได้รับมอบหมายตลอดจนปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน
 - 2.3 ผลการปฏิบัติตามนโยบายรัฐบาล กระทรวง จังหวัด ตามโครงการพิเศษ
 - 2.4 เรื่องอื่นๆ เช่น แผนการปฏิบัติงานในเดือนต่อไป ฯลฯ
3. การประชุมประจำเดือนควรกำหนดวัน เวลา ที่แน่นอนไว้ และควรประชุมทุกเดือน ยกเว้นกรณีจำเป็นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น แต่ต้องไม่ต่างกว่าปีละ 8 ครั้ง และควรเป็นการประชุมเพื่อพนักกำลังกันเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นร่วมกัน

จากนโยบายดังกล่าว ซึ่งจะต้องนำไปปฏิบัติให้บังเกิดผลต่อส่วนราชการและดำเนิน จะต้องจัดประชุมหัวหน้าส่วนราชการสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดทุกเดือน โดยให้ถือเป็นเรื่อง สำคัญที่หัวหน้าส่วนราชการจะต้องเข้าร่วมประชุมด้วยตนเอง ทั้งนี้เพื่อให้การบริการประชาชนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีความรวมเร็วไม่ช้าช้อน และมีประสิทธิภาพสูง

การประชุมหัวหน้าส่วนราชการสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดแต่ละครั้งจะเสริจสิ้นไปอย่างราบรื่นนั้น จำเป็นต้องมีการเตรียมการอย่างดีและมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการประสานงานเพื่อนำเรื่องเข้ารับฟังของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งอาจจะเกิดปัญหาอุปสรรคแตกต่างกัน ส่วนหนึ่งอาจจะเกิดจากการประสานงานไม่ตรงกับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในด้านการประชุม ทำให้ไม่สามารถนำเรื่องเข้ารับฟังของแต่ละหน่วยงานได้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้หากเกิดขึ้นปอยครั้งจะทำให้เกิดการสูญเสียเวลาและโอกาส

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ ที่พึงปฏิบัติของเลขานุการการประชุม
2. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดประชุมหัวหน้าส่วนราชการสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัด ให้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อทางราชการมากยิ่งขึ้น

3. ขอบข่ายของเนื้อหา

คู่มือการปฏิบัติงานเลขานุการการประชุมหัวหน้าส่วนราชการสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดฉบับนี้ ผู้เขียนได้นำความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานเลขานุการการประชุม แนวคิดเกี่ยวกับการจัดประชุม ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเลขานุการ ความรู้เกี่ยวกับการประชุม และบทบาทและหน้าที่ของเลขานุการ

ขั้นตอนในการจัดทำคู่มือปฏิบัติงานเลขานุการการประชุมหัวหน้าส่วนราชการสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัด มีดังนี้

1. ศึกษาเรื่องเพื่อคัดเลือกเรื่องที่จัดทำ
2. จัดทำได้โครงของคู่มือ
3. รวบรวมเอกสารเกี่ยวกับการจัดประชุม จากหนังสือและเอกสารต่างๆ
4. ค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับ นิยามศัพท์/ความหมาย และความรู้เกี่ยวกับการจัดประชุม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ตาม พ.ศ. 2526
5. ศึกษาเอกสารข้อมูลทั้งหมด เพื่อจัดลำดับเรียงความต่อเนื่องของเนื้อหาให้สอดคล้องกัน รวมทั้งผสมผสานความรู้และประสบการณ์ในการจัดประชุม
6. ตรวจสอบเนื้อหาให้สมบูรณ์ จัดเรียง และตรวจสอบความถูกต้อง

4. หน่วยงานกระทรวงแรงงาน

ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 กำหนดให้กระทรวงแรงงาน มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารและคุ้มครองแรงงาน พัฒนาฝีมือแรงงาน สงเสริมให้ประชาชนมีงานทำ และราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงแรงงาน หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงแรงงาน โดยมีส่วนราชการดังนี้

1. สำนักงานรัฐมนตรี
2. สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
3. กรมการจัดหางาน
4. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
5. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
6. สำนักงานประกันสังคม

และหน่วยงานกระทรวงแรงงานในส่วนภูมิภาค มีดังนี้

สำนักงานแรงงานจังหวัด

สำนักงานแรงงานจังหวัด เป็นส่วนราชการบริหารส่วนภูมิภาค สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) กำกับ ดูแล ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการของกระทรวงในความรับผิดชอบ ของส่วนราชการสังกัดกระทรวงในเขตพื้นที่จังหวัด
- (2) ดำเนินการเกี่ยวกับยทธิศาสตร์ งานนโยบายและแผน งานพัฒนาเป็นศูนย์กลางสนับสนุน เด็ก ด้านแรงงานในเขตพื้นที่จังหวัด
- (3) ประสานและดำเนินการโครงการพิเศษด้านแรงงานในเขตพื้นที่จังหวัด
- (4) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักงานจัดหางานจังหวัด

สำนักงานจัดหางานจังหวัด เป็นส่วนราชการบริหารส่วนภูมิภาค สังกัดกรมการจัดหางาน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ปฏิบัติการและประสานงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมในเขตพื้นที่จังหวัด
- (2) รายงานผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผนงานและโครงการต่อกรมการจัดหางาน และสำนักงานแรงงานจังหวัด
- (3) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค

สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค เป็นส่วนราชการบุคลากรส่วนกลาง สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงาน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานและศักยภาพแรงงาน โดยใช้เทคโนโลยีระดับกลางและระดับสูงเพื่อสร้างผู้ชั้นนำด้านยุทธศาสตร์ทาง
- (2) ดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานและศักยภาพแรงงาน และผู้ประกอบการ
- (3) ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และดำเนินการแข่งขันฝีมือแรงงานทุกระดับ ของเขตที่รับผิดชอบ
- (4) สงเสริมประสานการสร้างเครือข่ายการพัฒนาฝีมือแรงงานและศักยภาพแรงงาน และผู้ประกอบการ รวมทั้งการบริหารจัดการกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานในเขตพื้นที่
- (5) สนับสนุนการใช้หรือปรับปรุงระบบ รูปแบบ หลักสูตร อุปกรณ์ช่วยฝึกเทคโนโลยี การพัฒนาฝีมือแรงงาน และการพัฒนาบุคลากรฝึกให้กับภาครัฐและภาคเอกชนในเขตพื้นที่
- (6) สงเสริม และสนับสนุนภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงานและศักยภาพแรงงานตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการสงเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในเขตพื้นที่
- (7) ดำเนินการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบอาชีพในเขตพื้นที่
- (8) ควบคุม ดูแล ให้คำปรึกษา และสนับสนุนด้านเทคนิคและบุคลากรให้กับศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานในเขตพื้นที่
- (9) สนับสนุนการฝึกอบรมฝีมือแรงงานด้านเทคนิคและบุคลากรให้กับศูนย์พัฒนาฝีมือในเขตพื้นที่
- (10) สงเสริมการมีส่วนร่วม ประสานความเชื่อมโยง สร้างและพัฒนาเครือข่ายการพัฒนาศักยภาพกำลังแรงงานทั้งในและต่างประเทศ

- (11) เป็นฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพ
จังหวัด
- (12) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับ
 - มอบหมาย

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด เป็นส่วนราชการบริหารส่วนภูมิภาค สังกัด
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ปฏิบัติการและประสานงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมในเขตพื้นที่จังหวัด
- (2) รายงานผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผนงาน และโครงการต่อสำนักงานแรงงาน
จังหวัด
- (3) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับ
 - มอบหมาย

สำนักงานประกันสังคมจังหวัด

สำนักงานประกันสังคมจังหวัด เป็นส่วนราชการบริหารส่วนภูมิภาค สังกัดสำนักงานประกัน
สังคม มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ปฏิบัติและประสานงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานในเขตพื้นที่จังหวัด
- (2) รายงานผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผนงานและโครงการต่อสำนักงานแรงงาน
จังหวัด
- (3) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับ
 - มอบหมาย

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเลขานุการการประชุม ข้าราชการที่บรรจุใหม่ และผู้ที่สนใจมี
ความรู้ ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ทำให้การประชุมหน้าที่สำนักงานสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัด ดำเนินไป
ด้วยความเรียบร้อย ราบรื่น และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการประชุมที่กำหนดไว้

บทที่ 2

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเลขานุการ

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเลขานุการที่เลขาธุการการประชุมควรจะรู้ มีดังนี้

1. นิยามของคำว่า “เลขานุการ”

มีผู้ให้นิยามความหมายของคำว่า “เลขานุการ” ไว้หลากหลายในแต่ละด้าน ดังนี้

วิทยา เทพยา (2521 :1) ได้ให้คำจำกัดความของเลขานุการไว้ว่า “คำว่า เลขานุการ” อาจจะให้คำจำกัดความว่า เป็นผู้รักษาความลับของผู้บังคับบัญชา แต่อย่างไรก็ตาม ในราชการและธุรกิจความหมายของเลขานุการยังมีความสำคัญมากกว่านี้ เลขานุการเปรียบเสมือน แขนขวาของผู้บริหาร เพราะงานของผู้บริหารส่วนใหญ่ต้องใช้ความคิด และติดต่อ กับบุคลากรภายนอก เป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้น เลขานุการซึ่งเป็นผู้ที่ทำงานใกล้ชิดและได้รับความไว้วางใจจากผู้บังคับบัญชา จึงมีความสำคัญมากในการที่จะช่วยเหลือในด้านการดำเนินงานของผู้บังคับบัญชา เพื่อให้ ผู้บังคับบัญชาทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมายของราชการ และธุรกิจ

อุษณีย์ ตุลลาบดี (2538 : 13 – 14) ได้ให้คำนิยามของคำว่า “เลขานุการ” ไว้ ดังนี้ คำว่า “เลขานุการ” เป็นคำสมัย มากจากคำว่า เลข สนธิกับ อนุการ ดังนั้น เลข + อนุการ รวมเป็นคำว่า “เลขานุการ” คำว่า “เลข” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493 แปลว่า ลาย, รายเขียน, ตัวอักษร, การเขียน, งานเขียน, เรื่องเขียน

คำว่า “อนุการ” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493 แปลว่า การทำตาม, การเรอาอย่าง

ฉะนั้น เมื่อรวมคำว่า “เลขานุการ” จึงมีความหมายว่า “ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับหนังสือตามที่ผู้ใหญ่ (ผู้บังคับบัญชา) สั่ง”

นอกจากนี้ คำว่า “Secretary” เป็นคำศัพท์ที่มาจากภาษาลาตินเดิมที่ว่า “Secretum” แปลว่า “Secret” ความลับ ดังนั้น Secretary ก็คือผู้มีความลับ และผู้ที่ได้รับการไว้วางใจให้เก็บความลับของผู้บังคับบัญชาและสำนักงาน

บางท่านมีความคิดเห็นว่า Secretary เป็นผู้ที่มีภาระและความรับผิดชอบกับงานมาก จึงแยกความหมายของ Secretary ตามตัวพยัญชนะไว้ดังนี้ (ศิริชัย ทวีเศรษฐ, นิยม รัฐอมฤต และพุนศ์ สงวนชีพ 2532 : 419 – 420)

S = SENSE คือ ความมีสติปัญญาสำนึกรู้จักรับผิดชอบในการทำงานว่าสิ่งใดควรและไม่ควรทำ รวมทั้งการแต่งกายให้ถูกต้องตามกาลเทศะ และมีการตัดสินใจอย่างเด็ดขาด อีกทั้งไม่เป็นผู้ทำงานโดยปราศจากความยั่งยืน

E = EFFICIENCY คือ ความมีสมรรถภาพในการทำงานที่มีอยู่ในตัวบุคคล ย่อมมีมากน้อยต่างกัน แต่อาจจะปรับปูนให้มีสมรรถภาพเพิ่มขึ้นได้ โดยการปฏิบัติงาน และจากผลงานที่จะแสดงให้เห็นสมรรถภาพในการทำงาน

C = COURAGE คือ ความมานะอดทนของแต่ละบุคคล คือ ไม่เป็นบุคคลที่หัวแท้ต่อชีวิต ที่เป็นเช่นนี้ก็ เพราะสุขภาพ, สมอง, ร่างกาย หรือสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวไม่ดี แต่ความมานะอดทนนี้ ข้อใหญ่ขึ้นกับจิตใจของบุคคล คือถ้าจิตใจร้าเริง แจ่มใสก็จะทำให้ผลงาน สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

R = RESPONSIBILITY คือ จะต้องเป็นผู้มีความรับผิดชอบในการทำงานนั้นๆ ด้วยตนเอง ซึ่งมิใช่แต่จะรอให้ผู้อื่นได้บังคับบัญชาทำแทนอีก ซึ่งไม่เป็นการสมควร

E = ENERGY คือ กำลังการทำงาน งานของเลขานุการมีมากมาย ฉะนั้นจะต้องรู้จักการแบ่งเวลาการทำงานและเวลาพักผ่อนให้ถูกต้อง เพื่อตนเองจะได้ไม่เหนื่อยมาก

T = TECHNIQUE คือ การเป็นผู้รู้จักตัดแปลง วิธีการทำงาน เทคนิคของแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน เทคนิคนี้เป็นเรื่องที่นักอกกันไม่ได้ แต่อาจจะเลียนแบบกันได้เพื่อให้เทคนิคดีขึ้น

A = ACTIVE คือ การตื่นตัว เลขานุการถึงแม้จะมีงานมากก็ต้องมีการตื่นตัวอยู่เสมอ ศึกษาด้านค่าวาหาความรู้ใหม่ๆ และควรหาโอกาสพบเพื่อนฝูงอยู่เสมอ เพื่อที่ตนจะได้เป็นคนที่ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันเสมอ

R = RICH ไม่ได้หมายถึงความร่ำรวย แต่หมายถึงความสมบูรณ์ทางด้านจิตใจ และศีลธรรม เลขานุการที่ดีควรจะมีศีลธรรมและวัฒนธรรมที่ดี เพราะจะนำความเจริญรุ่งเรืองมาให้กับเลขานุการ และส่วนราชการที่ตนทำงานอยู่

Y = YOUTH งานในตำแหน่งเลขานุการนี้หมายความว่าคนที่มีอายุน้อย ๆ เพราะจะต้องติดต่อกับบุคคลทั่ว ๆ ไป แต่ไม่เสมอไป บางทีอาจจะต้องใช้คนชูงอายุทำงานก็ได้ เพราะเข้าทำงานได้ดีกว่าคนหนุ่ม ๆ สาว ๆ เพราะเขามีประสบการณ์การทำงานมากกว่า

ดังนั้น พอจะสรุปได้ว่า "เลขานุการ" หมายถึง ผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับงานสารบธรรม ทั่ว ๆ ไป ในสำนักงาน เพื่อที่จะแบ่งเบาภาระของผู้บังคับบัญชา หน้าที่ทั่ว ๆ ไปก็ได้แก่ การปฏิบัติงานต่าง ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่ง หรือมอบหมายให้ทำงาน เช่น ทำหน้าที่นัดหมายแก่ผู้มาติดต่องาน การจัดการประชุม เตือนการนัดหมายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามกำหนด คอยต้อนรับผู้มาติดต่อรับโทรศัพท์ ควบคุมหนังสือและจดหมายต่าง ๆ ที่เข้าและออก

2. ประเภทของเลขานุการ

วิศิษฐ์ ทวีเศรษฐี, นิยม รัฐอมฤต และพูนศรี สงวนชีพ (2532 : 423 – 425) ได้แบ่งประเภทของเลขานุการตามหลักสามัญ และเลขานุการในประเทศไทยไว้ดังนี้

ตามหลักสามัญเราอาจแบ่งประเภทของเลขานุการออกได้เป็น 3 ประเภท

คือ

(1) **เลขานุการส่วนตัว (private Secretary)** คือ เลขานุการของบุคคลซึ่งมีธุรกิจการทำงานมาก ทำหน้าที่แทนผู้บังคับบัญชาในธุรกิจส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่ เช่น รัฐบุรุษ นักประดิษฐ์ หรือนักประพันธ์ ฯลฯ เลขานุการนิดนี้ต้องช่วยทำงานธุรกิจส่วนตัวบางอย่างของผู้บังคับบัญชา ซึ่งไม่มีเวลาที่จะจัดการทำได้ด้วยตนเอง

(2) **เลขานุการธุรกิจ (Business Secretary)** คือ เลขานุการที่เป็นผู้ช่วยของผู้บริหารงาน หรือผู้บังคับบัญชาที่บริหารงานอยู่ในบริษัทห้างร้าน หรือองค์กรธุรกิจต่าง ๆ จะนั้นเลขานุการประเภทนี้ จะต้องเป็นผู้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมให้กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะทำได้อยู่เสมอ

(3) **เลขานุการจัดองค์การ (Organization Secretary)** คือ บุคคลที่เป็นเลขานุการนิดนี้จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้สูง มีการสังคมดี และเป็นที่เคารพนับถือของผู้บริหาร

เลขานุการในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

(1) **เลขานุการประจำตำแหน่ง (Position Secretary)** เป็นเลขานุการของบุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่สำคัญมาก ซึ่งทางสำนักงานหรือองค์กรนั้นแต่งตั้งขึ้น โดยกำหนดอัตราเงินเดือนและระดับหน้าที่ไว้แน่นอนว่าเป็นเลขานุการนั้นๆ เช่น เลขานุการนายกรัฐมนตรี เลขานุกราบทบวง หรือกรม หรือราชเลขานุการในพระองค์ เป็นต้น ส่วนเทศบาล ปลัดเทศบาลก็เป็นเลขานุการของนายกเทศมนตรี คือ เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วก็ไม่มีเลขานุการประจำตำแหน่งตามไปโดยรับใช้

(2) **เลขานุการประจำตัว (Private Secretary)** หมายถึง เลขานุการประจำตัวบุคคลเป็นผู้อยู่รับใช้而已 จะเป็นผู้บังคับบัญชาทางราชการหรือนายจ้างก็ตาม ซึ่งทำหน้าที่ในการ

เป็นสมบูรณ์และอื่นๆ ด้วย เช่น นายทหารคนสนิทประจำนายทหารชั้นผู้ใหญ่ เลขานุการของนักประพันธ์ผู้มีเชือเดียงนายรองประจำนายทหารชั้นผู้ใหญ่ อักษรเลขประจำตัวข้าหลวงประจำจังหวัดหรือเลขาธุการประจำห้างร้านบริษัท เป็นต้น เลขาธุการประจำตัวนี้ได้เชือว่าเป็นผู้ช่วยทั้งงานราชการและกิจส่วนตัวด้วยความเชือสัตว์สุจริต และมีความจงรักภักดีต่อผู้บังคับบัญชาอย่างยิ่ง เลขาธุการชนิดนี้ ถึงแม้มีไม่มีหน้าที่การงานในส่วนราชการหรือธุรกิจ ก็สามารถที่จะจ้างเลขาธุการประจำตัวเองได้

(3) **เลขาธุการกิติมศักดิ์ (Honorable Secretary)** เป็นบุคคลที่ทำหน้าที่เยี่ยงเลขาธุการแต่ส่วนมากเป็นงานสาธารณูปโภค ศาสนาฯ เลขาธุการชนิดนี้ทำงานโดยไม่ได้รับเงินสินเจ้างแต่อย่างใด ยอมรับตำแหน่งโดยการเขือเชญ เพื่อเป็นเกียรติยศและความจงรักภักดี หรือโดยความสมควรใจ โดยมากเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ เป็นผู้ที่มีความสามารถและเชี่ยวชาญในการงานนั้น หรือเป็นผู้ก้าวขึ้นมา มีผู้นิยมนับถือในวงสังคม หรือเป็นผู้มีเขตอำนาจดี ที่จะช่วยงานนั้นให้คล่องไว้ด้วยดี โดยอาศัยพื้นฐานไม่ได้เป็นเลขาธุการแต่ถูกเชือเชิญมาให้เป็นเลขาธุการเพื่องานสาธารณะและไม่ได้รับค่าตอบแทน

(4) **เลขาธุการพิเศษ (Special Secretary)** คือ ผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่ราชการอย่างอื่น โดยได้รับผลประโยชน์เป็นเงินเดือนประจำอยู่แล้ว แต่ได้รับเชญให้เป็นเลขาธุการชั่วคราว หรือพิเศษ เช่น เลขาธุการกรมการศาสนาแห่งกระทรวงศึกษาธิการ ได้ถูกแต่งตั้งให้เป็นเลขาธุการคณะกรรมการบูรณะวัดสุทัศน์ฯ ก็ย่อมได้เชือว่าเป็นเลขาธุการพิเศษได้เหมือนกัน

3. หน้าที่ของเลขาธุการ

งานในหน้าที่ของเลขาธุการโดยทั่วไป นั้นจัดว่าเป็นงานที่กว้างขวาง จะนั้นงานของเลขาธุการเราไม่สามารถที่จะจำกัดขอบเขตว่าจะต้องทำอะไร ทั้งนี้สุดแล้วแต่ผู้บังคับบัญชาหรือนายงานเป็นผู้มีหน้าที่ทำการงานชนิดใด เลขาธุการก็จะต้องมีงานหรือหน้าที่อย่างนั้นด้วย ดังนั้น จึงขอนำหน้าที่ของเลขาธุการมากล่าวพอสรุปได้ดังนี้

(1) **รับผิดชอบจดหมายและเอกสารต่างๆ ที่มีมาถึงและส่งออก** รวมรวมเอกสารหรือจดหมายที่มีเข้ามาเป็นประจำตัวยความรอบคอบ จดหมายที่มีเข้ามาในสำนักงานเป็นหน้าที่ของเลขาธุการเป็นผู้เปิดเรอง ยกเว้นจดหมายส่วนตัวของผู้บังคับบัญชา เมื่อเลขาธุการเปิดซองอ่านและทราบวัตถุประสงค์ของผู้เขียนจดหมายแล้ว ทำการบันทึกเสนอผู้บังคับบัญชา หรือนายงานเพื่อสั่งการหรือพิจารณาสั่งการแทนไปเองสุดแล้วแต่กรณี

(2) รู้วิธีเก็บเอกสารต่างๆ งานเก็บเอกสารเป็นหน้าที่ของเลขานุการ เอกสารที่เก็บนั้น เป็นเอกสารของสำนักงานและของส่วนตัวของเลขานุการ ระบบการเก็บเอกสารเข้าแฟ้มนั้น ย้อมแฝกต่างกันไป ตามประเภทของสำนักงานและธุรกิจแต่ละแห่ง แต่นักการเก็บเอกสารนั้น คือ ต้องทราบเรื่องได้รวดเร็วและรวมรวมเรื่องที่เกี่ยวข้องเป็นหมวดหมู่ พร้อมทั้งประยัดเวลาใน การเก็บค้นคว้า ค่าใช้จ่ายและสถานที่เก็บเป็นสำคัญ

(3) รู้จักใช้โทรศัพท์และส่งโทรเลข การปฏิบัติงานในสำนักงานต่างๆ ย่อมจะมี การติดต่อกับบุคคลภายนอกทั่วๆ ไป นอกจากจะมีการติดต่อกันทางจดหมายแล้ว หากเป็นงานที่สำคัญและรับด่วนแล้ว เราจะต้องให้การติดต่อกันทางโทรเลขหรือโทรศัพท์ถ้ามีความจำเป็น ดังนี้ เลขานุการจะต้องเป็นผู้รู้วิธีการใช้โทรศัพท์ในประเทศตัวอย่าง

(4) ต้อนรับผู้ที่มาติดต่องาน เลขานุการมีหน้าที่ต้องต้อนรับแขก หรือผู้ที่มาติดต่องาน เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือนายติดธุระ ดังนั้น เลขานุการหรือผู้ต้อนรับจะต้องเป็นผู้มีลักษณะดี มีวาระศิลป์ ความอดทนรอบคอบ ซ่างคิด โดยเข้าใจสภาพจิตใจของผู้มาติดต่อเป็นอย่างดี และสามารถหาวิธีตอบถูกใจให้ได้เรื่องราวจากผู้มาติดต่องาน

(5) ช่วยเตรียมการเดินทางต่างๆ ให้ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาจะต้องมีธุระไปติดต่องาน หรือต้องเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ เลขานุการจะต้องเป็นผู้ไปจัดการซ่วยเหลือผู้บังคับบัญชาได้ เช่น เป็นผู้ไปสั่งของตัวรถไฟ หรือเครื่องบินให้เลือกพาหนะที่เห็นว่าสะดวกหรือรวดเร็วกว่า

(6) รู้วิธีร่างบันทึกเอกสารทางกฎหมายและวิเคราะห์สถิติและกราฟ สิ่งเหล่านี้ เลขานุการจะต้องปฏิบัติได้ พร้อมทั้งร่างแผนผังต่างๆ และสามารถทราบวัตถุประสงค์และความสำคัญของการร่างบันทึกหรือเอกสารทางกฎหมายนั้นๆ พร้อมทั้งพิจารณาว่าเหมาะสมหรือไม่

(7) ควบคุมดูแลเกี่ยวกับการเงิน เลขานุการที่ทำงานอยู่ในสำนักงานหนึ่ง จะต้อง มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงินของสำนักงาน หรือของผู้บังคับบัญชา อีกทั้งค่อยเป็นตัวแทนติดต่อง การเงินเกี่ยวกับธนาคาร บริษัทประกันภัยและเกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์ของบริษัทตลอดจนจัดการ เกี่ยวกับเรื่องเสียภาษีอากรต่างๆ

(8) จัดหาอุปกรณ์และพัสดุไว้ใช้ในสำนักงาน เครื่องอุปกรณ์ และพัสดุเป็นสิ่ง สำคัญต่อการดำเนินงานในสำนักงาน ถ้าเครื่องอุปกรณ์และพัสดุไม่เพียงพอ ก็จะทำให้งานล่าช้าลง ดังนั้นเลขานุการ จึงต้องเป็นผู้ดูแล และซ่อมแซม ไม่ควรปล่อยให้ชำรุดเกินกว่าจะซ่อมแซม และควรเก็บรักษาให้ดี และใช้การได้สมอ

(9) รู้วิธีใช้หนังสือต่างๆ เป็นคู่มือในการปฏิบัติงาน มนุษย์เราไม่สามารถรอบรู้เรื่องราวต่างๆ ได้หมดทุกอย่าง เพื่อที่จะให้การปฏิบัติงานได้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และถูกต้อง ฉะนั้น เลขานุการจึงจำเป็นจะต้องทำความรู้ หนังสืออ้างอิง หรืออุปกรณ์ต่างๆ มาประกอบในการปฏิบัติงาน หนังสือคู่มือที่เลขานุการควรจะนำมาประกอบนั้นสุดแล้วแต่งานของเลขานุการจะต้องทำ

(10) หน้าที่เกี่ยวกับการเตรียมสุนทรพจน์ เลขานุกรมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้บังคับบัญชาในการเตรียมสุนทรพจน์ เพราะผู้บังคับบัญชาไม่จะถูกเชิญไปในงานต่างๆ ปอยครั้ง และตามปกติแล้วผู้บังคับบัญชาไม่สามารถที่จะต้องทำมาก จึงทำให้มีภาระมากขึ้น ฉะนั้นเลขานุการควรมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้บังคับบัญชาในการเตรียมสุนทรพจน์

(11) เลขานุกรมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับสภาพของที่ทำงาน สภาพและสภาพที่ดีของที่ทำงานเป็นสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานนั้นๆ ว่าจะได้รับผลตามความต้องการหรือไม่ ฉะนั้น การพิจารณาสภาพและสภาพที่ดีของที่ทำงานจึงเป็นหน้าที่ของเลขานุการที่จะช่วยเหลือผู้บังคับบัญชา เลขานุการจึงควรศึกษาและพิจารณาสภาพของที่ทำงานว่าเป็นอย่างไร และรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เพื่อจะได้แก้ไขให้เหมาะสมต่อไป เพื่อจะได้ให้การปฏิบัติงานได้ผลตามความต้องการ

4. คุณสมบัติที่ดีของเลขานุการ

บุคลิกลักษณะ (Personality) ผู้ที่จะเป็นเลขานุการที่ดีนั้น จะต้องมีบุคลิกลักษณะดี เพราะจะเป็นสิ่งซักจูงใจแก่ผู้ที่ได้มาติดต่องาน จะช่วยให้กิจกรรมงานและการพูดสำเร็จไปด้วยดี (Personality helps to bring Success) บุคคลที่มีลักษณะดีจะเป็นเสน่ห์แก่ผู้ที่ได้พบเห็น น่าเลื่อมใสตามที่เรียกว่า ("Showmanship") บุคลิกลักษณะที่ดีแปลงออกเป็นได้ดังนี้

(1) การทำตนให้เป็นที่นิยมของผู้อื่น (Making in good appearance) คือ เกี่ยวกับลักษณะท่าทางและการแต่งกาย เลขานุการจะต้องสำราญเงยอยู่เสมอ การสำรวจเกี่ยวกับการแต่งกาย คือ แต่งกายเสื้อผ้าควรสะอาดและอยู่ในสภาพดี รองเท้าควรดูดีให้สะอาด ผ้าควรห่มให้เรียบร้อยหรือควรให้ดูดีอยู่เสมอ หน้าตาก็ควรได้รับการดูแลตามสมควร

(2) การมีกิริยาમารยาทดี (Making good manner) คือ มีความสุภาพเรียบร้อย และละมุนละม่อม มีความอดทนแบบเนียน (Politeness and tact) คือ การใช้ความรู้ความคิด ไหวพริบให้ถูกต้องตามกาลเทศะ การเคารพสุภาพอ่อนน้อม มีอัคยาศัยไมตรีไม่เห็นแก่ตัวเกินไป

มีการตัดสินใจได้ถูกต้องและรวดเร็ว และใช้หลักสามัญสำนึก (Common sense) ช่วยในการตัดสินใจเพื่อให้ถูกต้องด้วย

คุณสมบัติข้อนี้ เลขานุการที่เป็นสตรีมีมากกว่าบุรุษ เพราะโดยธรรมชาติผู้หญิงที่มีความละเอียดรอบคอบและใจเย็น จึงมีโอกาสที่จะยังคงถึงความควรและไม่ควรต่างๆ

(3) **ความเอาใจใส่ (Attention)** เลขานุการจะต้องมีความสนใจในหน้าที่ไม่ว่างงานนั้นจะเกี่ยวกับงานชนิดใดๆ ไม่ว่ารายจ้างจะเป็นนายแพทย์ นายช่าง สถาปนิก หรือรัฐมนตรี หากเลขานุการไม่มีความสนใจในงานนั้นก็จะทำงานนั้นๆ ด้วยดีไปไม่ได้งานของเลขานุการไม่ใช่งานที่มีระเบียบปฏิบัติและทำกันอยู่โดยปกติเสมอไป ฉะนั้นเลขานุการจะต้องเอาใจใส่อยู่เสมอ จึงจะสามารถทำงานให้ลุล่วงไปด้วยดีได้

(4) **ความเชื่อมั่น (Self – Confidence)** คุณสมบัติข้อนี้เป็นสิ่งจำเป็น และยากแก่การที่จะฝึกให้เกิดมีขึ้น ถ้าหากไม่มีอยู่เดิม เช่น ความเชื่อมั่นในการพูดปะกับแขกของผู้บังคับบัญชา ความเชื่อมั่นในการใช้เครื่องมือเครื่องใช้ในสำนักงาน และความเชื่อมั่นในความสามารถที่จะเข้าใจและทำให้ผู้บังคับบัญชา มีความเชื่อมั่นในตัวของเลขานุการ ถ้าผู้ใดยังไม่มีก็ควรจะฝึกให้มีแต่อย่าให้มากเกินไป จะก่อให้เกิดความประมาทในการปฏิบัติงาน

(5) **มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Initiative and general Background)** เลขานุการจะต้องมีความคิดริเริ่มในการใช้ความรู้ และความคิดที่ชนิดไม่เออกจากคนอื่น เพื่อที่จะแก้ปัญหาการทำงานให้ลุล่วงไปด้วยดี

(6) **ความรู้ในวิชาเทคนิคเกี่ยวกับเลขานุการ (Secretarial Technique)** คือ เลขานุการจะต้อง มีความรู้ความสามารถในการเขียนชาเลข และพิมพ์ดีได้อย่างดีคล่องแคล่วและรวดเร็ว ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การที่เลขานุการจะต้องเรียนวิชานี้ก็เพราะจะช่วยให้การปฏิบัติงานนั้นรวดเร็วขึ้น เพราะเลขานุการจะต้องมีการจัดการสังงานของผู้บังคับบัญชาเป็นชาเลข และต้องพิมพ์ออกมามากให้ถูกต้องด้วย

(7) **ความซื่อสัตย์และจดจำ (Curierty and Remember)** คือ เลขานุการจะมีความสามารถที่จะจดจำรายละเอียดต่างๆ ได้มาก โดยปกติผู้บังคับบัญชาต้องใช้ความคิดและมีความรับผิดชอบอย่างกว้างขวาง และสนใจในเรื่องหลักๆ เท่านั้น แต่การที่ผู้บังคับบัญชาไม่ค่อยจะเอาใจใส่เกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ นั้นจะไม่มีความสำคัญแต่กลับตรงกันข้าม ฉะนั้น จึงเป็นหน้าที่ของเลขานุการที่จะจดจำ เพราะเมื่อก็จะเวลาที่ผู้บังคับบัญชาต้องการทราบท่านก็จะเรียกเข้าจากเลขานุการทันที ซึ่งเลขานุการที่ต้องพร้อมที่จะเรียนให้ผู้บังคับบัญชาทราบได้ทันที

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า หน้าที่ของเลขานุการมิใช่แต่เฉพาะมีหน้าที่ตามที่ผู้บังคับบัญชา สั่งอย่างเดียว แต่ในทางปฏิบัติแล้ว “เลขานุการ” คือ ผู้ช่วยผู้บังคับบัญชาซึ่งมีความรู้ความสามารถชำนาญ เกี่ยวกับการดำเนินงานสำนักงาน มีความสามารถที่จะรับผิดชอบโดยไม่ต้องมีการบังคับบัญชาโดยตรง เป็นผู้แสดงความสามารถในการคิดวิเคราะห์ รู้จักใช้คุณลักษณะพิเศษๆ และการตัดสินใจภายใต้ ขอบเขตแห่งอำนาจ

5. เลขานุการกับการประชุม

ดังได้กล่าวไว้แล้วในบทข้างต้นว่า เลขานุการ มีหลายประเภทด้วยกัน ถ้าจะแบ่งตาม หลักสากลแบ่งได้เป็น 3 ประเภท และสำหรับพิจารณาถึงเลขานุการในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 4 ประเภท แต่ในคู่มือเล่มนี้ เรายังกล่าวถึงเฉพาะ “บทบาทหน้าที่ของเลขานุการการประชุม” เท่านั้น

“เลขานุการการประชุม” หมายถึง บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจาก ผู้บังคับบัญชาให้รับผิดชอบในการดำเนินการประชุม ดังแต่เริ่มต้นงานเสร็จสิ้นการประชุม และดำเนิน งานสืบเนื่องจนถึงการติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้ที่ได้รับมอบหมายจากมติที่ประชุมอีกด้วย

การประชุมโดยทั่วไป จะจัดขึ้นได้ต้องมีขั้นตอนการปฏิบัติต่างๆ 略有ขั้นตอน คือ ขั้นตอนก่อนการประชุม หรือเรียกว่า การเตรียมการประชุม ขั้นตอน การดำเนินการประชุม และ ขั้นตอนภายในหลังการประชุม คือ จดบันทึกการประชุม และการปฏิบัติงานตามที่ที่ประชุมมีมติให้ เลขานุการการประชุมมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติในทุกขั้นตอนของการประชุม นับตั้งแต่การจัดหาเตรียม สถานที่ การเตรียมเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการประชุม การทำหนังสือเชิญประชุม จัดทำระเบียบ วาระการประชุม การต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุม การจดบันทึกการประชุม การจัดทำรายงานการ ประชุม ตลอดจนการติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้ที่ได้รับมอบหมายจากที่ประชุม จึงเป็นภาระ ที่เป็นที่ผู้เตรียมตัวเป็นเลขานุการการประชุม จะต้องเรียนรู้ถึงการจัดการประชุมในแง่มุมต่างๆ ให้ สมบูรณ์ เพื่อให้สามารถทำหน้าที่ของตนเองได้เป็นอย่างดี และมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะได้กล่าวโดย ละเอียดในบทต่อไป

บทที่ 3

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประชุม

1. การประชุมคืออะไร

การประชุมคือ การที่บุคคลจำนวนหนึ่ง มา聚在一起商討ในหัวข้อที่กำหนด อย่างมีระเบียบ ณ สถานที่ และเวลาที่กำหนด

การจัดประชุม หมายถึง การดำเนินการให้บุคคลจำนวนหนึ่ง มา聚在一起商討ในหัวข้อที่กำหนด อย่างมีระเบียบ ณ สถานที่ และเวลาที่กำหนด โดยมีขั้นตอน และวิธีการ ซึ่งจะกล่าวต่อไป

2. สาเหตุที่ต้องมีการจัดประชุมและประโยชน์ของการประชุม

การประชุมเป็นกติกาสำคัญของทุกหน่วยงาน ในสังคมประชาธิปไตย ทั้งในระดับ ประเทศ และระดับโลก เป็นศูนย์รวมแห่งความคิดในการวางแผน กำหนดนโยบายการออกเสียง ลงมติ การเริ่มสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ การวิจัยและการแก้ไขปัญหาต่างๆ ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า สาเหตุหลักที่ต้องมีการจัดประชุม คือ คนเพียงคนเดียวไม่สามารถตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาได้ อย่างถูกต้อง รอบคอบ ได้เท่ากับคนหลายคน การประชุมเป็นวิธีการดำเนินงานโดยความเห็นชอบ ที่มีความร่วม ซึ่งสามารถชี้ผิดพลาดข้อเสนอแนะเนื่องจากการตัดสินใจ โดยคนเพียงคนเดียว หรือจำนวนน้อยกว่าลงได้ นับเป็นการเฉลี่ยวัสดุรับผิดชอบในการดำเนินงานในระบบประชาธิปไตยได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ควรเน้นเป็นพิเศษสำหรับการประชุม คือ ประโยชน์ที่พึงจะได้รับ จากการประชุม โดยผู้เข้าร่วมประชุมได้เสนอความคิดสร้างสรรค์ขึ้นจะอำนวยผลประโยชน์อย่างมหาศาลต่อหน่วยงาน หรือองค์กรนั้น ซึ่งสมิต สัชญกุล (บรรยาย) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของ การประชุมไว้ 10 ประการคือ

- (1) ได้รับความคิดเพิ่ม ที่ท้าทายความสามารถทางสมองในการเลือกความคิดที่ดีไว้ใช้
- (2) ช่วยให้มีวิธีการมองปัญหาได้กว้างขวางกว่าที่เคยคิดอยู่ก่อนเดียว
- (3) ช่วยให้เห็นແນ່ນของปัญหาจากความคิดของผู้ร่วมประชุมคนอื่นๆ ได้กว้างขวาง ลึกซึ้ง เป็นการประเทืองปัญญาของตนเองให้มีวิจารณญาณกล้าแข็งขึ้น

- (4) ช่วยให้มีโอกาสวิเคราะห์พฤติกรรมการแสดงออกทางความคิดของคนต่างๆ เป็นการรู้จักกันดียิ่งขึ้น
- (5) ช่วยให้แนวคิดต่างๆ ในการพิจารณาข้อเสนอแนะแก้ปัญหา
- (6) ช่วยให้มีความรู้ ความคิด และประสบการณ์เพิ่มขึ้นໄว้ไว้ แก้ปัญหาที่คล้ายคลึงในอนาคต
- (7) ช่วยกระตุ้นให้เกิดความบันดาลใจเริ่มสร้างสรรค์งานใหม่ๆ ต่อไป
- (8) ช่วยให้คุ้นเคยกับการปรับตัวในฐานะสมาชิกกลุ่ม
- (9) ช่วยให้รู้จักประเมินค่าของคนในด้านความคิด แทนการประเมินในด้านอื่นๆ
- (10) แม้มิได้เป็นผู้ตัดสินใจสุดท้ายในการเลือกข้อแก้ปัญหา แต่ก็มีส่วนบริหารงานโดยแสดงความคิดเห็นเป็นข้อมูลหรือเป็นตัวเลือกให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจ ได้นำไป考ครรภณ์ไตรตรองและตัดสินใจ

สำหรับ วิจิตร อาระกุล (2524 : 18) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการประชุมไว้ 8 ประการ คือ

- (1) เป็นการให้การศึกษาสำหรับผู้ที่ยังไม่มีความรู้ หรือสำหรับผู้ใหญ่ ผู้ที่ออกจากโรงเรียนมาประกอบอาชีพแล้ว
- (2) เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ ข้อเท็จจริง ประสบการณ์ทำงาน
- (3) เป็นการให้ความรู้ ความเข้าใจ ให้ข่าวสารเรื่องราวต่างๆ เพื่อให้สมาชิกของกลุ่มนำไปถ่ายทอด ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทราบโดยกว้างขวางและในทิศทางต่างๆ กัน
- (4) ช่วยในการตัดสินใจได้รอบคอบถูกต้องดียิ่งขึ้น เช่น การวินิจฉัย ปัญหา การตัดสิน การแก้ปัญหา การกำหนดนโยบาย หรือการกำหนดกฎเกณฑ์ การตัดสินใจ เป็นวิธีทำให้เกิดความคิดเฉลี่ย "ไม่เป็นของผู้หนึ่งผู้ใดแต่เป็นความคิดของกลุ่ม"
- (5) ช่วยในการประสานงาน เป็นการกระจายอำนาจหน้าที่ออกไป เพราจะส่วนมากผู้เข้าร่วมประชุมจะมาจากฝ่ายต่างๆ กัน ได้รับข้อความคิดเห็นต่างๆ ทำให้เกิดความรู้ กว้างขวางออกไป มีการแบ่งงานและความรับผิดชอบออกไปยังผู้มีความรู้ความสามารถด้านต่างๆ ได้ดีขึ้นด้วยความชัดเจนโดยได้อภิปรายกันถึงเหตุผล จึงทำให้เกิดการประนีประนอมกันขึ้น
- (6) เป็นโอกาสได้สร้างสรรค์และเปลี่ยนทรัพศน์ กัน อันจะทำให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทั้งด้านส่วนตัวและหน้าที่การงาน

- (7) เปิดโอกาสให้คุณรู้จักกัน ถ้ามองในแง่บุคคลทั่วไป จะเห็นว่าการประชุมทำให้มีความรู้สึกร่วมแรงร่วมใจมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงานนั้น ทำให้เกิดการเรียนรู้ถึงวิธีการปรับตัวเอง ได้เข้ากับผู้อื่นได้ทราบข่าวสาร ความเคลื่อนไหวในกิจการของสังคมที่เกี่ยวข้องด้วย
- (8) เป็นแหล่งรวมพลังสมอง เพื่อแก้ หรือพิจารณาปัญหาซึ่งต้องใช้เทคนิค และนักวิชาการ ในการตัดสินปัญหาได้ถูกต้องอันเป็นวิถีทางและผลลัพธ์ของระบบประชาธิปไตย

จากผลประโยชน์ที่บุคคลทั้งสองได้กล่าวไว้ข้างต้นพอที่จะสรุปประโยชน์ของการจัดประชุมได้ ดังนี้

- (1) เป็นการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นข้อเท็จจริงจากบุคคลที่มีความคิดหลากหลาย เพื่อเป็นแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกันอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น
- (2) ช่วยให้มองปัญหาได้กว้างขวางกว่าที่เคยคิดอยู่ก่อนเดียว และช่วยในการตัดสินใจได้รอบคอบถูกต้อง และสามารถดันแนวโน้มในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น
- (3) ช่วยส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมประชุมสร้างลักษณะการยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น โดยความเห็นชอบของมติที่ประชุม ถึงแม้ว่าตนเองจะไม่เห็นด้วยกับมตินั้น
- (4) ถ้ามองทางด้านหลักการพื้นฐานของการบริหาร การประชุมถือเป็น “การทำงานให้สำเร็จโดยคนอื่น”
- (5) ให้ความรู้ความเข้าใจในกลุ่มสมาชิกผู้ร่วมประชุม เพื่อนำไปเผยแพร่แก่บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องที่มิได้มีโอกาสเข้าประชุม ณ ที่ประชุมนั้น
- (6) เปิดโอกาสให้สมาชิกได้รู้จักกัน ได้เรียนรู้แนวความคิดและลักษณะของแต่ละบุคคล ที่ร่วมประชุม ทำให้เกิดความสามัคคี มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน/สังคม นั้น
- (7) สามารถตอบหมายงานให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับผิดชอบตามความตั้งเป็นกรณีไป

จะเห็นได้ว่า การประชุมมีความสำคัญต่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างยิ่ง เพราะนอกจากเป็นแหล่งรวมการเรียนรู้แล้วยังเป็นแหล่งรวมของ “แนวทางปฏิบัติ” หลายๆ หนทางด้วยกัน การประชุมเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งของนักบริหารที่จะแผ่出去ทางไปสู่การมีประสิทธิภาพของการปฏิบัติหน้าที่โดยตรง การประชุมไม่ว่าจะเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ ย่อมเป็นสื่อสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิต และผลสำเร็จของหน่วยงานเสมอ

3. สมัยของการประชุม

การประชุมทั่วไป จะต้องระบุระยะเวลาของการประชุมไว้แน่นอนว่า จะเข้าประชุมกัน ปีละกี่ครั้ง เดือนละกี่ครั้ง จะประชุมกันเมื่อไร ซึ่งการระบุเวลาดังกล่าวเรียกว่า “สมัยการประชุม” แบ่งออกเป็น 2 สมัย คือ

(1) การประชุมสมัยสามัญ คือ การประชุมตามหมายกำหนด หรือตามวาระจะต้องมี การกำหนดระยะเวลาของการประชุมไว้แน่นอน ว่าจะต้องมีการประชุมกันปีละกี่ครั้ง หรือเดือนละ กี่ครั้ง

(2) การประชุมสมัยวิสามัญ คือ การประชุมพิเศษนอกเหนือจากหมายกำหนดในกฎ ข้อบังคับ ซึ่งจัดขึ้นเมื่อประธานหรือสมาชิกจำนวนหนึ่งซึ่งระบุให้ในกฎเกณฑ์ กำหนดสืบยืนต่อ ประธาน ให้เรียกประชุมขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อพิจารณาเรื่องหนึ่งเรื่องใดโดยเฉพาะ

4. ประเภทของการประชุม

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้แบ่งแบบของการประชุมในแห่งนั้นของที่แตกต่างกันบ้าง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม และวัตถุประสงค์ของการจัดการประชุม ดังต่อไปนี้

ทรงสมร ศช.เลิศ (2529 : 152) ได้แบ่งแบบของการประชุมออกเป็นแบบใหญ่ๆ ได้ 2 แบบ คือ

(1) การประชุมอย่างมีระเบียบ เป็นพิธีการ วิธีนี้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคน จะต้องมีความรู้ และปฏิบัติตามเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ระเบียบทั้งคับการประชุม การประชุมแบบนี้มัก จะเป็นการประชุมที่มีผู้เข้าประชุมเป็นจำนวนมาก มีการดำเนินการอย่างเคร่งครัด ใช้ประชุมเฉพาะ เรื่องสำคัญๆ ที่จำเป็นต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาด

(2) การประชุมแบบกันเองไม่เป็นพิธีการ เป็นการประชุมที่มีสมาชิกไม่ มากนัก มีบรรยากาศเป็นกันเอง การประชุมแบบนี้เป็นลักษณะการปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความ คิดเห็น

พัชริย์ เสริพวงศ์ และสุเรวดี ทัศศิริ (2538 : 38 – 39) ได้แบ่ง “แบบต่างๆ ของการประชุม” ตามวัตถุประสงค์ของการจัดประชุม มี 13 แบบ ดังต่อไปนี้

(1) การประชุมชี้แจงโดยย่อ (Briefing) เพื่อให้กู้มหรือคณะกรรมการที่เข้า ประชุมได้ทราบเรื่องราวอย่างโดยย่อหนึ่งโดยสรุป

(2) การประชุมปฐมนิเทศ (Orientation) เพื่อชี้แจงแนะนำให้สมาชิกใหม่ได้ทราบถึงการดำเนินเริ่มต้นการปฏิบัติหน้าที่การงานในส่วนที่ใหม่เพื่อให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างถูกต้อง

(3) การประชุมหมุนเวียน (Meeting) เป็นคำวันใช้สำหรับการประชุมโดยทั่วไปนิสูตรประจำเดือนเพื่อเสนอผลของการประชุม

(4) การประชุมคณะผู้แทน (Assembly) เป็นการประชุมเพื่อออกพระบรมราชโองการให้ปฏิบัติเป็นการวางแผนทางการปฏิบัติร่วมกัน เช่น การประชุมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกนิติบัญญัติ

(5) การประชุมเพื่อบรึกษาหารือ (Conference) เกี่ยวกับเรื่องที่สำคัญระหว่างคนหลายกลุ่ม หรือหลายประเทศ เพื่อหาข้อตกลงอย่างได้อย่างหนึ่ง

(6) การประชุมระหว่างผู้แทนหลายกลุ่ม (Congress) เช่น สภาผู้แทนในสหรัฐอเมริกา หรือผู้แทนหน่วยงาน องค์กรระหว่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น กำหนดแนวปฏิบัติ และข้อตกลงที่จะดำเนินการ

(7) การประชุมของกลุ่มตัวแทน (Convention) ในลักษณะการประชุมใหญ่ ซึ่งจัดขึ้นปีละครั้ง เช่น ผู้แทนกุ่มการเมือง การศึกษา ธุรกิจการค้า สมาคมและองค์กรต่างๆ ซึ่งมักจะมีการประชุม ประมาณปีละครั้ง เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจร่วมกันในการดำเนินงานขององค์กรกลุ่ม บางครั้งก็เป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการพิเศษใหม่ๆ เพื่อให้ที่ประชุมรับทราบและซักถามเพื่อความเข้าใจ

(8) การประชุมสัมมนา (Seminar) แยกค่าออกเป็น สาม แปลว่า รวม นาน แปลว่า ความคิด และคิดไว้เป็นการประชุมเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลแลกเปลี่ยนความคิดเป็นสรุปปัญหา และวิธีดำเนินงานที่ดีที่สุดจากข้อคิดเห็นที่ได้จากการประชุม การประชุมสัมมนานั้นมักเป็นการประชุมเพื่ออบรมผู้เข้าร่วมประชุมมากกว่า จะเป็นการประชุมเพื่อสรุปข้อคิดเห็น

(9) การประชุมปฏิบัติงาน (Work Shop) อาจเป็นระยะหนึ่งสัปดาห์หรือหนึ่งเดือน เพื่อให้ที่ประชุมค้นคว้าหารายละเอียดเก็บข้อมูลสรุปเป็นเอกสาร วางแผนปฏิบัติทางบริหาร หรือทางด้านวิชาการ

(10) การประชุมของกลุ่มคณะผู้ทำงาน (Working Group) เป็นการประชุมเพื่อทำงานของผู้ทำงานที่มีเชิงกลุ่มเล็กๆ เพื่อดำเนินการภารกิจที่ได้รับมอบหมาย เช่น กิจกรรมทางลัทธุตร การยกเว้นคุณมีการเรียนการสอน และใบงาน การยกเว้นเป็นระเบียบการและร่างโครงการ ผ่านกันๆ ฯลฯ ซึ่งกรรมการใหญ่จำนวนมากไม่สะดวกในการดำเนินงานในลักษณะนี้

(11) การประชุมกรณีพิเศษเฉพาะเรื่อง (Ad Hoc Committee meeting) ใน การประชุมของกลุ่มเล็กๆ เพื่อพิจารณาปัญหาเฉพาะหน้าเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เสร็จรวดเร็วในกรณี พิเศษ กรรมการประทุมหนึ่ง จะเสนอแนวทางปฎิบัติฯ ได้อย่างรวดเร็ว เพราะมีจำนวนน้อย และผู้ที่ได้รับ มอบหมายมีความชำนาญในเรื่องได้รับมอบหมายให้ดำเนินการ

(12) การประชุมเพื่อระดมสมอง (Brain Storming) ผู้เข้าประชุมต้องรวมพลัง สมอง แนวความคิด เพื่อให้เกิดข้อเสนอแนะหรือวิธีการที่ดีที่สุด ในกระบวนการวางแผน เช่น กลุ่มวางแผน ทางการศึกษา กลุ่มวางแผนทางธุรกิจ และเสนอวิธีการ

(13) การประชุมร่วมกันระหว่างกรรมการนโยบายและนายหน่วยงานหลาย ประเภท (Joint meeting) เพื่อให้ทุกฝ่ายได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อทำงานหรือปฏิบัติหน้าที่ ร่วมกัน

5. ลักษณะของหัวข้อประชุม

ในการจัดประชุมในแต่ละครั้งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนดหัวข้อประชุม ทั้งนี้ เพื่อเป็นการกำหนดขอบเขตของการประชุม ซึ่งในการประชุมโดยทั่วไป จะแบ่งลักษณะของหัวข้อ ประชุมออกเป็น 6 ประเภท ดัง

(1) การประชุมเพื่อบอกกล่าว (Information meeting) หรือเพื่อแจ้งให้ทราบ เป็นการประชุมเพื่อแจ้งนโยบายของกระทรวง หรือน่วยงานแสดงผลการปฏิบัติงานในรอบปีที่ ผ่านมา แจ้งผลความก้าวหน้าของงาน หรือเป็นการประชุมเพื่อบอกกล่าวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ประเมินข้อบังคับ หรือวิธีการปฏิบัติต่างๆ ซึ่งเป็นความรู้ให้ทราบความเคลื่อนไหวต่างๆ การประชุม ประเภทนี้ไม่มีมิติ แต่ที่ประชุมรับทราบ

(2) การประชุมเพื่อการสอน (Instruct) เป็นการสอนบางอย่างที่ผู้เข้าประชุมรู้แล้ว แต่ให้ความรู้ด้านเป็นการ refresh หรือสอนสิ่งใหม่ๆ ที่ผู้เข้าประชุมไม่เคยทราบมาก่อน การสอนมี การเน้นหนักมากกว่าการบอกกล่าว เพราะนอกจากจะให้ผู้เข้าประชุมทราบและเข้าใจแล้ว ยังจะต้อง ให้เข้าสามารถปฏิบัติได้อีกด้วย

(3) การประชุมเพื่อระบุปัญหาและวางแผน (Define and plan) เป็นการประชุม เพื่อให้ผู้เข้าประชุมระบุปัญหาและวางแผน

(4) การประชุมเพื่อให้ปฏิบัติตามคำสั่ง (Instructive) เพื่อเป็นการประชุม เพื่อสั่งการซึ่งคำสั่งซักซ้อมคำสั่ง ผู้เข้าประชุมอาจซักถามได้ หากยังไม่เข้าใจเพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้อง เป็นการประชุมรับทราบ ไม่มีการลงมติแต่อย่างใด

(5) การประชุมเพื่อขอความคิดเห็น (Consultative meeting) เป็นการซavaเสียงเพื่อทราบข้อคิดเห็น หัศนคติของผู้ร่วมประชุมเพื่อใช้ในการประกอบพิจารณาสิ่งงานต่อไปไม่มีมติ แต่อาจเป็นเพียงบันทึกข้อคิดเห็นจากที่ประชุม

(6) การประชุมเพื่อตัดสินใจ (Decisive meeting) โดยมีข้อประเด็นสามารถสรุปได้ตั้งแต่ 2 ประเด็นขึ้นไป คือ ในแห่งของความเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ซึ่งที่ประชุมจะต้องอภิปรายข้อดี และข้อเสียจนที่ประชุมเข้าใจ ถึงข้อประเด็นทั้งสองแล้ว จึงอาจไม่ลงมติโดยการยกมือกับคะแนนเสียง เพื่อขอความเห็นข้างมาก มติดังกล่าวทั้ง 2 ประการ เมื่อล้มติไปแล้วจะต้องสามารถปฏิบัติได้ หากไม่แน่ใจก็ต้องให้ประธาน “รับไปพิจารณา” หรือให้ที่ประชุม “พิจารณาในคราวต่อไป” อย่าเพิ่งให้มีการลงมติ

6. ศัพท์ที่ใช้ในการประชุม

ในการประชุมมีศัพท์สำคัญ ที่เฉพาะกาลควรจะทราบและเข้าใจความหมายเพื่อประโยชน์ในการทำงานการประชุม ดังนี้ (ทรงสมร ศชเลิศ 2529 : 53)

(1) องค์ประชุม (Quorum) หมายถึง จำนวนของสมาชิกที่มาประชุม ทำให้การประชุมมีผลให้บังคับได้ ตามหลักปฏิบัติทั่วไป ถือจำนวนเกินครึ่งหนึ่งจึงจะครบองค์ประชุม เช่น มีสมาชิก 100 คน จำนวนสมาชิกที่เข้าประชุมจะต้องมี 51 คนขึ้นไป จึงจะครบองค์ประชุม

(2) ญัตติ (Motion) ข้อเสนอที่ผู้เข้าร่วมประชุมได้เสนอต่อที่ประชุมในขณะประชุม หรือก่อนประชุมก็ได้ เพื่อพิจารณาลงมติ การเสนอญัตติได้ต่อที่ประชุมต้องปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบังคับของการประชุม

(3) ระเบียบวาระการประชุม (Agenda) หมายถึง ลำดับเรื่องที่จะพิจารณาในที่ประชุม

(4) การแก้ญัตติ (Amendment) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงญัตติด้วยการแก้ไขข้อความ การเสนอความคิดเห็นในเรื่องญัตติในข้อนั้นๆ

(5) การอภิปราย (Debate) หมายถึง การกล่าวสนับสนุนหรือคัดค้านญัตติที่พิจารณาเบื้องต้น กการอภิปรายของกรรมการจะต้องได้รับอนุญาตจากประธานเสียงก่อน

บทที่ 4

บทบาทและหน้าที่ของเลขานุการการจัดประชุม

จากบทที่ผ่านมา คงจะพอทำให้ผู้เดรียมตัว ที่จะเป็นเลขานุการการประชุมเข้าใจ ความรู้พื้นฐานที่จำเป็น สำหรับเลขานุการการประชุมทุกคนมาบ้างแล้ว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความรู้ เนื้องต้นเกี่ยวกับเลขานุการที่เลขานุการการประชุมควรจะรู้ ความรู้ทั่วไปที่เกี่ยวกับการประชุม สำหรับในบทนี้ จะพูดถึงบทบาทหน้าที่ของเลขานุการการประชุมหน้าที่งานราชการสังกัด กระทรวงแรงงานในจังหวัดโดยละเอียด

ซึ่งสามารถแบ่ง หน้าที่ของเลขานุการการประชุมได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. หน้าที่ก่อนการประชุม
2. หน้าที่ขณะประชุม
3. หน้าที่ภายหลังการประชุม

หน้าที่ก่อนการประชุม

(1) กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม

- กำหนดวัน เวลา

เลขานุการอาจจะปรึกษาภัยปะรำนการประชุมว่า ควรจะกำหนดการประชุมเป็น วันไหน เวลาใด และจะต้องตรวจสอบว่ามีวันว่างตรงกับสมาชิกหรือไม่ ถ้ามีเวลาว่างตรงกันก็อาจ จะกำหนดวันประชุมได้เลย หรืออาจจะทำเป็นแผนการประชุมประจำปี โดยการปรึกษาหารือกับ หัวประชุม อาจจะกำหนดเป็นวันพุธที่ 3 ของเดือน ถ้าเกิดมีภารกิจเร่งด่วน ก็สามารถเลื่อน การประชุมได้

- กำหนดสถานที่ประชุม

สำหรับสถานที่ประชุม มีสิ่งที่ต้องคำนึงถึงหลายประการ คือ

(1) ที่ตั้งของสถานที่ประชุม สมาชิกต้องรู้จัก และหน่าย ไม่ควรจัดการประชุมใน

ที่มีคนหนาแน่น หรืออยู่ใกล้แหล่งอิเล็กทรอนิกส์คอม เพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมมี สมาร์ทโฟน

(2) ขนาดห้องประชุม มีความเหมาะสมกับจำนวนผู้เข้าร่วมประชุม ไม่เล็ก ไม่ ใหญ่เกินไป

(3) สิ่งแวดล้อมไม่มีสีียงรบกวน บรรยายการทราบเรื่อง
เมื่อกำหนดสถานที่ได้แล้ว ควรระบุในกำหนดการให้ชัดเจนว่า ห้องประชุมใด
ข้างใด ตึกใด ตั้งอยู่ที่ไหน

(2) การเตรียมข้อมูลและเอกสารต่างๆ

- รวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำระเบียบวาระการประชุม¹
ในขั้นตอนนี้ โดยปกติทั่วไปจะเป็นหน้าที่ของเลขานุการ ในการรวบรวมข้อมูลโดย
การสอบถามหน่วยงานในสังกัดว่ามีเรื่องอะไรเข้าบริจุในระเบียบวาระการประชุมบ้าง เมื่อรับ
รวมข้อมูลได้แล้ว ก็ให้จัดทำเป็นระเบียบวาระการประชุม

(3) การจัดระเบียบวาระการประชุม

ความหมายของระเบียบวาระการประชุม

ระเบียบวาระการประชุม คือ การกำหนดเรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาตาม
ลำดับ ซึ่งกำหนดไว้ล่วงหน้าก่อนการประชุมแต่ละครั้ง ว่าในการประชุมครั้งนั้นมีเรื่องที่เสนอที่
ประชุมเรื่องอะไรบ้าง และจะเสนอเรียงตามลำดับอย่างไร ทั้งนี้ อาจกำหนดโดยระบุไว้ในหนังสือ²
เชิญประชุม หรือทำเป็นเอกสารแนบไปกับหนังสือเชิญประชุมก็ได้

ผู้จัดระเบียบวาระการประชุม

ผู้จัดระเบียบวาระการประชุม คือ ฝ่ายเลขานุการของที่ประชุม ซึ่งมีเลขานุการ
และผู้ช่วยเลขานุการ แต่ในการประชุมที่สำคัญ ซึ่งการนำเสนอได้เข้าสู่ที่ประชุม หรือการเรียงลำดับ
เรื่องในการพิจารณา ก่อนหลัง จะมีผลได้ผลเสียต่อบางคน หรือบางวงการหรือต่อทางราชการ หรือ
จะเป็นปัญหาโต้แย้งเกี่ยวกับความเสมอภาค หรือความเป็นธรรมหรือปัญหาอื่นๆ ในกรณี เช่นนี้ต้อง³
จัดระเบียบวาระการประชุมตามคำสั่งของประธานที่ประชุม ซึ่งจะสั่งว่าให้นำเรื่องได้เข้าประชุมใน
ครั้งใด และให้เรียงลำดับเรื่องก่อนหลังอย่างไร ฝ่ายเลขานุการต้องจัดตามคำสั่งดังกล่าวนั้น

การจัดลำดับเรื่องในระเบียบวาระการประชุม

การจัดลำดับเรื่องในระเบียบวาระประชุม ถ้าไม่มีคำสั่งของประธานที่ประชุมให้
จัดเป็นอย่างอื่น โดยทั่วไปจะจัดเรียงลำดับ ดังนี้

- เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
- เรื่องรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ผ่านมา

- เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่ผ่านมา
- เรื่องเพื่อทราบที่สำคัญ
- เรื่องเพื่อพิจารณาที่สำคัญ
- เรื่องอื่นๆ

เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

จะเป็นเรื่องได้ก็ได้ที่ประธานการประชุมแจ้งให้ที่ประชุมทราบ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับงานของกระทรวงแรงงาน

เรื่องรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ผ่านมา

เป็นเรื่องที่เลขานุการนำรายงานการประชุมครั้งก่อนที่ฝ่ายเลขานุการจัดทำไว้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาแก้ไขและรับรองความถูกต้อง

เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่ผ่านมา

เป็นเรื่องที่ค้างพิจารณาจาก การประชุมครั้งก่อน เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาต่อ หรือเป็นเรื่องที่มีผลต่อเนื่องจากการพิจารณาในการประชุมครั้งก่อน เช่น ในการประชุมครั้งก่อนที่ประชุมมีมติให้ฝ่ายเลขานุการไปหาข้อมูลเพิ่มเติม เมื่อหาข้อมูลเพิ่มเติมมาได้แล้วก็นำเสนอที่ประชุมเป็นเรื่องสืบเนื่อง

เรื่องเพื่อทราบที่สำคัญ

เป็นเรื่องที่ได้รับรวมมาจากหน่วยงานในสังกัด รวมทั้งเรื่องของสำนักงานแรงงาน จังหวัด ที่ประสงค์จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า ภายในเดือนนี้มีเรื่องอะไรที่หน่วยงานในสังกัดจะทราบร่วมกันบ้าง

เรื่องเพื่อพิจารณาที่สำคัญ

เป็นเรื่องใหม่ที่เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา

เรื่องอื่น ๆ

เป็นเรื่องที่ไม่ได้จัดเข้าไว้ในรายการประชุมไว้ ซึ่งอาจนำเสนอที่ประชุมสุดแต่ที่ประชุมจะหยิบยกขึ้นมาพิจารณา ทั้งนี้โดยทั่วไปประธานจะเป็นผู้ขอให้ที่ประชุมพิจารณาเรื่องอื่นๆ ที่ไม่ได้จัดเข้าไว้เป็นรายการประชุมไว้ ถ้าเลขานุการหรือกรรมการอื่นจะนำเสนอ ก็ต้องขออนุญาตประธานก่อนอย่างไรก็ตาม ต้องให้ที่ประชุมอนุญาตด้วย จึงจะนำเข้าพิจารณาได้

- ตัวอย่าง -

ระเบียบวาระการประชุม.....

ครั้งที่..... /.....

วันที่.....

ณ ห้องประชุม.....

.....

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

.....

.....

ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ผ่านมา

2.1

2.2

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องต่อเนื่องจากการประชุมครั้งที่ผ่านมา

3.1

3.2

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องเพื่อทราบที่สำคัญ

4.1

4.2

ระเบียบวาระที่ 5 เรื่องเพื่อพิจารณาที่สำคัญ

5.1

5.2

ระเบียบวาระที่ 6 เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

.....

- ตัวอย่าง -

ระเบียบวาระการประชุมประจำเดือน
หัวหน้าส่วนราชการสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัด.....
ครั้งที่ 2 / 2548
วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2548 เวลา 13.30 น.
ณ ห้องประชุม 2 อาคารศูนย์ราชการกระทรวงแรงงานจังหวัด.....

- ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
- ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ผ่านมา
- ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องต่อเนื่องจากการประชุมครั้งที่ผ่านมา
- 3.3 โครงการกระทรวงแรงงานเพื่อประชาชน ปีงบประมาณ 2548
- 3.4 การพัฒนาบุคลากรส่วนราชการกระทรวงแรงงานจังหวัด.....
- ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องเพื่อทราบที่สำคัญ
- 4.1 ด้านแรงงาน
- 4.1.1 สำนักงานแรงงานจังหวัด
- กำหนดการตามระเบียบกระทรวงแรงงานว่าด้วย
อาสาสมัครแรงงาน พ.ศ. 2547
- 4.1.2 สำนักงานจัดหางานจังหวัด
- 4.1.3 สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด
- การสร้างหาคนและอนุกรรมการอัตรากำล่ำซึ่งขึ้นตាំจังหวัด
ปี 2548
- 4.1.4 สำนักงานประกันสังคมจังหวัด
- 4.1.5 สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค 11 สภ.

4.2 ด้านนโยบายรัฐบาลและของจังหวัด

4.2.1 สำนักงานแรงงานจังหวัด

- 1) การแก้ปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ
- 2) การแก้ปัญหาให้หัวดันกิจกรรมทางแรงงาน
- 3) การจัดควราระบุนทรีย์แก้ไข

4.2.2 สำนักงานจัดหางานจังหวัด

4.2.3 สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด

- 1) การจำแนกสถานะสถานประกอบกิจการเพื่อดำรงความเข้มแข็งในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

4.2.4 สำนักงานประกันสังคมจังหวัด

4.2.5 สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค 11 สภ.

ระเบียบวาระที่ 5 เรื่องเพื่อพิจารณาที่สำคัญ

5.1 สำนักงานแรงงานจังหวัด

5.2 สำนักงานจัดหางานจังหวัด

5.3 สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด

5.4 สำนักงานประกันสังคมจังหวัด

5.5 สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค 11 สภ.

ระเบียบวาระที่ 6 เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

.....

(4) การเชิญประชุม

วิธีเชิญประชุม

โดยปกติทั่วไป การเชิญประชุมจะทำเป็นหนังสือของเลขานุการ หรือผู้ช่วย เลขานุการถึงกรรมการทุกท่าน โดยส่งล่วงหน้าเชิญให้มาประชุมในวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด แต่ในการนี้พิเศษรับด่วนที่ไม่สามารถเชิญประชุมโดยหนังสือได้ทัน ก็อาจเชิญด้วย ว่าจ้าง หรือโดยทางโทรศัพท์ก็ได้ เช่นการประชุมในบางลักษณะที่ไม่มีผลผูกพันตามกฎหมายและ ไม่มีผู้คัดค้านหรือต่อต้าน

หนังสือเชิญประชุม

หนังสือเชิญประชุมจะต้องแนบระเบียบวาระการประชุมไปด้วย และถ้ามีบันทึก เสนอที่ประชุมก็แนบบันทึกเสนอที่ประชุมไปด้วย ในบางกรณีอาจระบุเรื่องที่จะเสนอที่ประชุม พิจารณาไปในหนังสือเชิญประชุม โดยไม่ทำระเบียบวาระการประชุมแนบไปก็ได้

หนังสือเชิญประชุม อาจขึ้นกว่าประชานััดประชุมมา หรือคณะกรรมการมีมติ กำหนดวัน เวลาประชุมไว้ จึงเชิญประชุมตามวันกำหนดนั้น หรือในกรณีที่คณะกรรมการมีมติ กำหนดวัน เวลา ประชุมให้ล่วงหน้าเป็นรายสัปดาห์ หรือรายเดือน ว่าให้ประชุมในวันใด เวลาใด ของสัปดาห์ หรือของเดือน เลขานุการก็ออกหนังสือเชิญประชุมลงตามกำหนดนั้น โดยไม่ต้องข้าง มติคณะกรรมการก็ได้

(5) จัดทำเอกสารประกอบระเบียบวาระการประชุม

เพื่อให้เลขานุการได้เข้าใจ และสามารถสรุปเรื่องเสนอที่ประชุมได้ ถูกต้อง ชัดเจน กะทัดรัด ตรงประเด็น และให้ที่ประชุมอ่านเข้าใจได้ง่าย จึงขอนำเสนอเทคนิคการสรุปเรื่องเสนอที่ประชุมดังนี้

5.1 การศึกษา วิเคราะห์เรื่องที่เสนอประชุม ต้องอ่านเรื่องโดยละเอียด ให้เข้าใจ แจ่มแจ้ง พิจารณาให้รู้ประเด็นและเนื้อหาของเรื่องโดยถูกต้อง ไม่ทิ้กทักสรุปเรื่องเข้าโดยง่าย

5.2 การสรุปเรื่องเสนอที่ประชุม แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

- สรุปเรื่องเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ ต้องย่อเรื่องสรุปสาระสำคัญ ของเรื่อง นั้น ให้ชัดเจน กะทัดรัด และให้ที่ประชุมอ่านเข้าใจได้ง่าย การสรุปเรื่องเสนอที่ประชุมมีจุดมุ่งหมาย 2 ประการ คือ เพื่อนำเรื่องเข้าสู่ที่ประชุม และเพื่อเสนอข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนั้นให้ที่ประชุมทราบ

- สูปเรื่องเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา ต้องทำให้สนองจุดมุ่งหมาย 3
ประการ คือ

- เพื่อนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาที่ประชุม
- เพื่อนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนั้นต่อที่ประชุม
- เพื่อนำเสนอความเห็นของเจ้าน้ำที่ประกอบการพิจารณาเรื่องนั้นต่อที่ประชุม

(6) การเตรียมแฟ้มเอกสารแจกที่ประชุม

ในการประชุมทุกครั้ง เลขานุการควรจัดเตรียมเอกสารให้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคน โดยอาจจัดในลักษณะของแฟ้ม ภายใต้แบบด้วยเอกสารและวัสดุอุปกรณ์ ดังต่อไปนี้

- ระเบียบวาระการประชุม
- รายงานการประชุมครั้งที่ผ่านมา
- เอกสารประกอบระเบียบวาระการประชุม
- กระดาษเปล่าสำหรับจดบันทึก
- ปากกา ดินสอ

เอกสารและวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าว จะต้องใส่แฟ้มเรียงลำดับ โดยให้ระเบียบวาระการประชุมอยู่ด้านหน้าสุด แล้วตามด้วยรายงานการประชุมครั้งที่ผ่านมา เอกสารประกอบระเบียบวาระการประชุม โดยเอกสารแต่ละเรื่อง จะต้องติดสลิปให้ที่ด้านขวาสุด โดยเขียนย่อสั้นๆ ว่า “วาระที่.....” เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าร่วมประชุมเปิดอ่าน หลังจากหน้าสุดท้ายของเอกสารประกอบระเบียบวาระการประชุม ให้ใส่กระดาษเปล่าจำนวนพอประมาณ และปากกาหรือดินสอ สำหรับจดบันทึกการประชุม สำหรับปากแฟ้มควรมีชื่อการประชุม หรือวัน เวลา และสถานที่ประชุมไว้ให้ครบถ้วน ดังนี้

ตัวอย่างปากแฟ้ม

การประชุมหัวหน้าส่วนราชการสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัด.....
ครั้งที่...../.....
ประจำเดือน.....
วันที่..... เดือน..... พ.ศ..... เวลา.....
ณ.....

การเตรียมแฟ้มนั้น ควรนำไปวางไว้ที่ตัวของผู้เข้าร่วมประชุมทุกคน ในวันประชุม ยกเว้นแฟ้มของผู้ที่ทำหน้าที่เป็นประธานการประชุม เลขานุการจะต้องนำแฟ้มดังกล่าวไปมอบให้แก่ประธานฯ ก่อนวันประชุมอย่างน้อย 2 – 3 วัน ทั้งนี้เพื่อให้ประธานได้ศึกษาเรื่องที่จะประชุมล่วงหน้าทำให้การประชุมดำเนินไปอย่างราบรื่นและบรรลุวัตถุประสงค์

(7) แฟ้มลงชื่อมาประชุม

เมื่อไว้เพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนเห็นตัวชื่อ มาประชุมเพื่อแสดงตัว ให้ผู้จัดการประชุมได้ทราบจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมที่แท้จริง อันจะมีส่วนช่วยให้สามารถเตรียมเอกสารที่จะแจก การจัดอาหารและเครื่องดื่ม ให้เพียงพอ กับจำนวนผู้เข้าร่วมประชุม นอกจากนี้ ในการลงนามของผู้เข้าประชุม เลขานุการจะต้องให้ผู้เข้าประชุมทุกท่านเขียนตัวชื่อ – ลงชื่อ แล้วดำเนินการในกรณีที่ส่งผู้แทนมาประชุม ต้องลงชื่อ – ลงชื่อ ด้วยตัวบรรจง เพื่อประโยชน์ในการเขียนรายงานการประชุม ดังนั้นเป็นหน้าที่ของเลขานุการฯ ที่จะต้องตรวจสอบรายชื่อ – ลงชื่อ และดำเนินการของผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนอย่าให้ผิดพลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวหน้าหน่วยงาน หรือผู้แทนที่ย้ายมาใหม่ ถ้าไม่แน่ใจให้ตรวจสอบตามตัวสะกด ภาษาฯ ให้ถูกต้อง เพราะถ้าปรากฏว่าผู้เข้าประชุมเขียนผิดในรายงานการประชุม จะทำให้ผู้เข้าประชุมมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการประชุม ซึ่งจะมีผลเชิงลบในทางด้านจิตวิทยา

ตัวอย่าง
แฟ้มลงชื่อผู้มาประชุม

การประชุมหัวหน้าส่วนราชการสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัด.....

ประจำเดือน.....

ครั้งที่...../.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

ณ ห้องประชุม.....

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				

(8) ໂທຮສພທເຕືອນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ

ຄວາຈະໂທຮສພທດີດຕໍ່ອັກບ້ານຫ້ານ້າໜ່ວຍງານໃນສັງກັດໆ ຖຸກທ່ານກ່ອນກາປະຊຸມປະມານ 2 – 3 ວັນ ເພື່ອເປັນກາຍ້າເຕືອນໂດຍແນ່ນວັນ ເກລາ ສຕານທີ່ໄດ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມທຽບອຶກຄັ້ງເນື່ອງຈາກຜູ້ເຂົ້າປະຊຸມອາຈະຍັງໄມ້ໄດ້ຮັບຈົດໝາຍເຫຼຸ່ມປະຊຸມ ຮີ້ອາຈະຕິດອຸ່ະດ່ວນ ແລະເປັນກາຍືນຍັນອຶກຄັ້ງໜຶ່ງ ເພື່ອເລົານຸກກາຍ ຈະໄດ້ທຽບຈຳນານຜູ້ເຂົ້າປະຊຸມທີ່ແນ່ນອນ

(9) ກາຣເຕີຍມສຕານທີ່ ແລະອຸປກຮນ໌ອໍານວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ

9.1 ຈັດຫ້ອງປະຊຸມແລະຈັດຕະ ເກົ້າ

ເລົານຸກກາມນັ້ນທີ່ເຕີຍມຈັດຫ້ອງປະຊຸມໃຫ້ພວ້ນ ມີຜູ້ເຂົ້າປະຊຸມມາພວ້ນແລ້ວຈະໄດ້ທໍາກາປະຊຸມໄດ້ທັນທີ ກາຣຈັດສຕານທີ່ປະຊຸມຈັດທໍາໃຫ້ລາຍລັກຂະນະ ແລ້ວແຕ່ຈຸດປະສົງຂອງກາປະຊຸມ ດັ່ງນີ້ (ອຸ່ນນີ້ ຕຸລາບຕີ 2538 : 154)

ກ. ຈັດແບບຈັດເວທີ (Theatre Style) ສໍາຫັບຜູ້ເຂົ້າພັ້ນຈຳນວນມາກໆ

ຂ. ຈັດແບບຮູບເກືອກນ້າ (U – Shape Style ອີ້ອ ຮູບຕົວ U) ແນະສໍາຫັບກາປະຊຸມທີ່ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມໄມ່ມາກນັກ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມມີອາກສໄກລ໌ຈິດກັນມາກ

ຄ. ຈັດແບບໂຕະກລມ (Roundtable Style) ແນະສໍາຫັບກາປະຊຸມທີ່ຕ້ອງກາມມີການຄອນໝາຍໃຫ້ທໍາງງານຕ່າງໆ ແນະສໍາຫັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມຈຳນວນມາກໆ

ງ. ຈັດແບບຮູບປົວທີ (Classroom Style) ສໍາຫັບຄຸ່ມຄົນໄນ້ມາກນັກ

ຈຸດນຸ່ງໝາຍຂອງກາຈັດຮູບແບບໂຕະກລມນັ້ນ ມັງທີ່ຈະໃຫ້ຜູ້ປະຊຸມມີສ່ວນຮ່ວມໃນກາປະຊຸມ ແລະເຫັນຫ້າສມາຊີກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມໃຫ້ນາທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະນາກໄດ້ ໂດຍເພາະຍ່າງຍິ່ງປະຈາບອອງທີ່ປະຊຸມຈະຕ້ອງນັ້ນຂອງຢູ່ໃນຕໍ່ແນ່ງທີ່ສມາຊີກທັງໝົດໃນຫ້ອງປະຊຸມມອງເຫັນຫ້າໄດ້ຍ່າງເດືອນ້າ ກາຣພູດກັບຜູ້ພັ້ນຄວາຈະມອງເຫັນຫ້າກັນດ້ວຍ ດັ່ງນັ້ນ ກາຈັດຮູບແບບໂຕະທີ່ປະຊຸມຈະເປັນຮູບແບບໃດກີ່ຕາມ ຄວາໃຫ້ສມາຊີກທີ່ຮ່ວມປະຊຸມໄດ້ນອງເຫັນກັນແລະກັນມາກທີ່ສຸດ

9.2 ໂຕະສໍາຫັບລົງຫຼືຜູ້ເຂົ້າປະຊຸມ

ຄວາຈະຕ້ອງອູ້ດ້ານອກນ້າຫ້ອງປະຊຸມທີ່ມີອົງເຫັນໄດ້ຫັດເຈັນ ດາມປະສົບກາຮັນຂອງຜູ້ເຂົ້າ ເນື່ອງຈາກຜູ້ເຂົ້າປະຊຸມມີນ້ອຍ ແລະເປັນກາໃຫ້ເກີຍຮົດແກ່ຫ້ານ້າໜ່ວຍງານ ກົງຈະໃຫ້ວິຊີ່ນໍາສຸດລົງຫຼືໄປໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມເຫັນຕີ່ທີ່ໂຕະປະຊຸມຕ້ວຍຕົນເອງ ທັງນີ້ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກມາກທີ່ສຸດ

9.3 จัดเตรียมเครื่องเสียง แสงสว่าง โทรศัพท์ ห้องน้ำ และเครื่องปรับ

อาการ

ควรตรวจสอบเครื่องเสียง แสงสว่างก่อนการประชุมทุกครั้ง หากพบว่า หลอดไฟชำรุด ก็ควรแจ้งให้ซ่างผู้ชำนาญภารมาแก้ไขให้เสร็จทันก่อนการประชุม สำหรับเครื่องปรับอากาศควรทดสอบเบ็ดเตล็ดก่อนว่าเครื่องยังทำงานปกติหรือไม่ ถ้าเครื่องทำงานปกติในวันประชุม ควรปรับให้อยู่ในอุณหภูมิพอดีมาก ไม่ควรให้เย็นหรือร้อนเกินไป จะทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมไม่มีสมารถในการประชุมเท่าที่ควร นอกจากนี้ควรตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น เครื่องโทรศัพท์ และห้องน้ำ ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานอยู่เสมอ

(10) การจัดเตรียมอาหารว่างและเครื่องดื่ม

เลขานุการฯ จะต้องจัดเตรียมอาหารว่างไว้ค่อยบริการกับผู้เข้าประชุมทุกคน ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ผู้เข้าประชุม เนื่องจากเป็นการประชุมเป็นประจำทุกเดือน อาหารว่างที่นิยมจัดบริการแก่ผู้เข้าประชุม คือ น้ำชา กาแฟ หรือโอลัติน ขนมและผลไม้ อย่างละ 1 ชุด พร้อมน้ำดื่ม สิ่งที่ควรคำนึงถึง ในการจัดเตรียมอาหารว่าง และเครื่องดื่มคือ ควรจัดให้เพียงพอแก่ผู้เข้าประชุมทุกคน

(11) การตรวจสอบการเตรียมการประชุม

จะเห็นได้ว่าหน้าที่ของเลขานุการก่อนการประชุม หรือขั้นตอนการเตรียมการประชุมมีมากมายหลายขั้นตอน บางครั้งอาจจำทำให้เลขานุการลืมปฏิบัติในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง ได้ สงผลให้การดำเนินการประชุมเป็นไปไม่ราบรื่นเท่าที่ควร วิธีหนึ่งที่จะแก้ปัญหาเรื่องนี้ได้ คือ ให้จัดทำใบตราสอห CHECK LIST ดังรูปแบบดังต่อไปนี้

CHECK LIST

ใบตรวจสอบ

การประชุม.....

วัน..... เดือน..... ปี.....

เวลา..... น. ค.....

ที่	รายการ	ตรวจสอบ		
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	หมายเหตุ
1.	รายงานการประชุมครั้งที่ผ่านมา			
2.	ระเบียบวาระการประชุม			
3.	ทำหนังสือเชิญประชุม			
4.	โทรศัพท์ติดต่อเรียนย้ำก่อนการประชุม			
5.	เตรียมเอกสาร <ul style="list-style-type: none"> - รายงานการประชุมครั้งที่ผ่านมา - เอกสารประกอบวาระการประชุม - กระดาษเปล่า - ดินสอ - แฟ้มจดเขียน 			
6.	เตรียมสถานที่ <ul style="list-style-type: none"> - ห้องประชุม - จัดรูปแบบ โต๊ะ เก้าอี้ - แสง เสียง เครื่องปรับอากาศ - ห้องน้ำ 			
7.	อาหารว่างและเครื่องดื่ม <ul style="list-style-type: none"> - กาแฟ + ขนม - โอลัลติน - น้ำชา - น้ำดื่ม 			

หน้าที่ขณะประชุม

ในขณะที่กำลังประชุม เอกานุการจะต้องดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบจำนวนสมาชิกผู้เข้าประชุม ตรวจสอบจำนวนสมาชิกผู้เข้าประชุมว่า มาครบทุกคนหรือไม่ หากครบแล้วก็แจ้งให้ประธานฯ ทราบ เพื่อดำเนินการประชุม และถ้าขาด ยังไม่ครบ ก็ให้รับโทรศัพท์สอบถามข้อข้อซึ่งไปยังหน่วยงานในสังกัด เมื่อทราบสาเหตุวันแจ้งให้ประธานฯ ทราบ เพื่อหาทางแก้ไขปัญหาก่อนเปิดการประชุม

2. ให้บริการอาหารว่าง และเครื่องดื่มที่ได้เตรียมไว้แล้ว โดยจัดให้มี เจ้าหน้าที่อย่างน้อย 1 – 2 คน ช่วยให้บริการอาหารว่างและเครื่องดื่ม ในระหว่างมีการประชุม โดย จะต้องจัดให้เพียงพอกับผู้เข้าร่วมประชุมทุกคน และโดยปกติผู้เข้าร่วมประชุมแต่ละท่านจะชอบ เครื่องดื่มไม่เหมือนกัน โดยเฉพาะหัวหน้าหน่วยงานที่เป็นสุภาพสตรี ชอบดื่มโอลัตินมากกว่า ดื่มกาแฟ จึงเป็นหน้าที่ของเลขานุการที่จะต้องค่อยลังเลตัวผู้เข้าร่วมประชุมท่านใดชอบอาหารว่าง เครื่องดื่มแบบใด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์การจัดประชุมเดือนต่อไปอีกด้วย

3. จดบันทึกการประชุม เอกานุการฯ มีหน้าที่จดบันทึกการประชุมตั้งแต่เริ่มต้น จนปิดการประชุมเพื่อนำไปจัดทำรายงานการประชุมในรั้นตอนต่อไป

จะเห็นได้ว่า หน้าที่ของเลขานุการขณะประชุมมีมากมายดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น นอกเหนือนี้ ยังมีหน้าที่ช่วยให้ข้อมูลเพิ่มเติม และอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ประธานอีกด้วย ซึ่งจำเป็นต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่จำนวน 2 คน มาทำหน้าที่เป็นผู้บันทึกการประชุม โดยให้เจ้าหน้าที่ คนที่ 1 ทำการจดบันทึกอย่างต่อเนื่อง ไม่ให้ขาดตอนในสาระสำคัญของการประชุม และเจ้าหน้าที่ คนที่ 2 ทำหน้าที่บันทึกการประชุมโดยใช้วิทยุเทปบันทึกเสียง ดังนั้น วิทยุเทปที่ต้องใช้ควรเตรียม ไว้ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมที่จะใช้งานได้ทันที และการบันทึกเทปในขณะประชุม เมื่อบันทึกหมดม้วน แล้วเทปที่ถูกต้องมาต้องติดป้าย เสียนรายละเอียดที่จำเป็นไว้บนม้วนเทปว่าเป็นการประชุมอะไร เมื่อใด ม้วนที่เท่าใด สาเหตุที่ต้องให้มีการบันทึกด้วยวิทยุเทป และด้วยการจดบันทึกร่วมกันทั้ง 2 วิธี ก็เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วน ป้องกันการผิดพลาดในการจดบันทึกของเจ้าหน้าที่ หรือ ข้อมูลบางอย่างที่ยุ่งยาก ซับซ้อน เช่น ข้อมูลตัวเลข พ.ศ. กฎหมาย พระราชบัญญัติต่างๆ และ เหตุขัดข้องทางเทคนิคเกี่ยวกับเทปบันทึกเสียง มีเสียงรบกวน และการเปลี่ยนเทปกลางทันที เป็นต้น นอกจากนี้สาเหตุที่สำคัญที่สุดที่ต้องให้วิทยุบันทึกเสียง คือ เพื่อใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงในการ ตรวจสอบความถูกต้องย้อนหลัง ในการรับรองรายงานการประชุม การณ์ที่ผู้เข้าประชุมอ้างอิงในการ

ว่าพูดไปแล้วแต่ไม่ปรากฏอยู่ในบันทึกการประชุม หรือยังไม่พูด ประเดิมเหล่านั้น แต่มีปรากฏอยู่ ในรายงานการประชุมก็ให้ยึดเอาข้อมูลที่บันทึกเทปเป็นหลัก

นอกจากปัญหาที่พบบ่อยในการประชุม คือ ผู้เข้าประชุมพูดในสาระสำคัญที่ มาก หรือแจ้งเรื่องอื่น ๆ ในวาระอื่น ๆ โดยไม่ได้มอบต้นเรื่องให้แก่เลขานุการล่วงหน้า ทำให้บันทึกการประชุมไม่ทัน ก็ให้ขอเอกสารเทียบกับเรื่องนั้น ๆ จากผู้พูดด้วย ถ้าไม่มีเอกสารมอบให้ในขณะนั้น ก็ขอให้ผู้พูดส่งเอกสารดังกล่าวให้ภายในหลังการประชุม หรืออาจจะส่งเจ้าน้ำที่ไปรับเอกสารภายในหลังการประชุมเสร็จสิ้นแล้วก็ได้

4. อำนวยความสะดวกอื่น ๆ ตามที่ที่ประชุมมอบหมาย นอกเหนือจากที่ กล่าวมาแล้วข้างต้น ในขณะที่กำลังประชุมที่ประชุมอาจมอบหมายให้เลขานุการดำเนินการอย่างใด อย่างหนึ่งที่จำเป็น เช่น ขอให้หาข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องที่กำลังพิจารณา ขอให้ถ่ายเอกสารพร้อมทั้งซึ่งจะขอขยายข้อมูลที่จำเป็นเพิ่มเติม ฯลฯ

หน้าที่ภายหลังการจัดประชุม

เมื่อการประชุมสิ้นสุดลง งานของเลขานุการยังไม่สิ้นสุด จะต้องดำเนินการดัง ต่อไปนี้

1. จัดเก็บคุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ
2. จัดทำรายงานการประชุม ที่เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของการประชุม เพราะเป็นการบันทึกขั้นตอน เหตุการณ์ที่สำคัญของการประชุม และเพื่อใช้เป็นหลักฐานข้างต่อไปที่ได้วัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงนำเสนอวิธีการ ขั้นตอนโดยละเอียด ดังต่อไปนี้

การจัดทำรายงานการประชุม

ความหมายของรายงานการประชุม

รายงานการประชุม เป็นข้อความที่เจ้าหน้าที่จดบันทึกความเป็นไปในการประชุม พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ของที่ประชุมคณบุคคลที่ได้จัดประชุมขึ้นไว้เป็นหลักฐาน ซึ่งอาจเป็นการ ประชุมของสภา ของคณะกรรมการ ของอนุกรรมการ หรือของคณะกรรมการ โดยทั่วไปจะบันทึกว่า เป็นการประชุมคณบุคคล เมื่อใด ที่ได้มีคราวประชุมบ้าง ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องใด อย่างไร ผลการประชุมเป็นประการใด

จุดมุ่งหมายของการทำรายงานการประชุม

1. เพื่อกีบไว้เป็นหลักฐานข้างอิง โดยจดบันทึกเป็นหลักฐาน และเก็บเข้าเรื่องหรือเข้าแฟ้มไว้ เมื่อใดต้องการจะตรวจสอบว่าที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องใดมีมติว่าอย่างไรก็สามารถค้นหาตรวจสอบได้

2. เพื่อยืนยันการปฏิบัติงานโดย จดบันทึกให้รู้ว่ามีการอภิปรายกันในที่ประชุมอย่างไร คณะกรรมการได้ทำอะไรกันบ้าง หรือมีมติในเรื่องใดได้ไว้อย่างไร เพื่อยืนยันการปฏิบัติงานของคณะกรรมการยืนยันข้อเท็จจริงและเหตุผลในการพิจารณาในที่ประชุม และเพื่อยืนยันว่าผู้ใดจะต้องปฏิบัติตามมติคณะกรรมการต่อไปอย่างไร

3. เพื่อแสดงกิจกรรมที่ดำเนินการมาแล้ว โดยจดบันทึกให้รู้ว่าได้ทำอะไรกันมาแล้วบ้าง ตามที่มีการรายงานให้ทราบในที่ประชุม

4. เพื่อแจ้งผลการประชุมให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทราบและปฏิบัติต่อไป โดยจดบันทึกการพิจารณาและมติของที่ประชุมไว้เป็นหลักฐานให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้อ่านได้ทราบ และได้ปฏิบัติตามมติที่ประชุมต่อไป

การทำรายงานการประชุมต้องให้สนองจุดมุ่งหมาย ทั้ง 4 ประการดังกล่าวข้างต้น คือ ให้สามารถใช้เป็นหลักฐานข้างอิงได้ ให้สามารถยืนยันการปฏิบัติได้ ให้แสดงกิจกรรมที่ดำเนินมาแล้วได้ และให้สามารถแจ้งผลการประชุมให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทราบ และปฏิบัติต่อไปได้

แบบรายงานการประชุม

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณกำหนดแบบรายงานการประชุมไว้ดังนี้

รายงานการประชุม.....

ครั้งที่...../.....

เมื่อ.....

ณ.....

ผู้มาประชุม

ผู้ไม่มาประชุม (ถ้ามี)

ผู้เข้าร่วมประชุม (ถ้ามี)

เริ่มประชุมเวลา

(ข้อความ).....

เดิมประชุมเวลา

ผู้จัดรายงานการประชุม

สำหรับ “ข้อความ” ที่จดในรายงานการประชุม มีรายละเอียดดังนี้
ข้อความในรายงานการประชุม

ข้อความที่จดในรายงานการประชุมโดยทั่วไปจะเป็น “วาระ” และ “เรื่อง” หรือ
จะเป็น “เงื่อง” ตามระเบียบวาระการประชุม

เรื่องที่เสนอที่ประชุมโดยมากจะจดเป็นหมวด ๆ ซึ่งเรียกว่า “ระเบียบวาระ” หรือ
“วาระ” และแต่ละ “ระเบียบ” หรือ “วาระ” แบ่งย่อยเป็นเรื่อง ๆ เช่น “ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่
ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ” “ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการประชุม” “ระเบียบ
วาระที่ 3 เรื่องสืบเนื่อง (หรือต้องพิจารณา)” “ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องเสนอพิจารณา” ดังนี้
เป็นต้น กรณีเช่นนี้ การจดรายงานการประชุม ก็ต้องจดเป็น “ระเบียบวาระ” หรือ “วาระ” และ
“เรื่อง”

เช่นด่าว่า

วาระที่ 1 เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

เรื่องที่ 1

เรื่องที่ 2

วาระที่ 2 วับခองรายงานการประชุม

.....

วาระที่ 3 เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

เรื่องที่ 1

เรื่องที่ 2

อย่างไรก็ได้ การจัดระเบียบวาระประชุม บางกรณี จัดเป็นเรื่อง ๆ โดยไม่แยกเป็น
หมวด หรือ “วาระ” ก็มี ในกรณีเช่นนี้การจดรายงานการประชุม ก็จดเป็น “เรื่อง”

เช่นด่าว่า

วาระที่ 1 เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

วาระที่ 2 รับรองรายงานการประชุม

วาระที่ 3 เรื่อง.....

วิธีการจดรายงานการประชุม

การจดรายงานการประชุมอาจทำได้ 3 แบบ คือ

1. จดอย่างละเอียดทุกคำพูด พร้อมด้วยมติของที่ประชุม
2. จดย่อเรื่องที่พิจารณา และย่อคำพูดเฉพาะที่เป็นประเด็นสำคัญอันนำไปสู่มติของที่ประชุมพร้อมด้วยมติของที่ประชุม
3. จดสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่พิจารณา ความเห็น ผลใน การพิจารณาของที่ประชุม และมติของที่ประชุม

การจดรายละเอียดทุกคำพูด

การจดรายงานการประชุมแบบจดละเอียดทุกคำพูด เป็นการจดคำพูดทุกคำของผู้เข้าประชุม ทุกคนโดยจดว่าใครพูดว่าอย่างไร คำต่อคำตามที่พูด และถ้ามีการแสดงกิริยาหรือการทำกร้อย่างไรแทนคำพูดก็อาจจดแจ้งกิริยาหรือการกระทำนั้นให้วงเด็บด้วย

เช่นดวย

(ที่ประชุมปรบมือ)

หรือ

(แสดงแผนผังประกอบคำอภิปราย)

ตั้งนี้เป็นต้น

และจดมติของที่ประชุมด้วย

การจดรายงานการประชุมวิธีนี้นิยมใช้ในการประชุมสภา เช่น สภาผู้แทนราษฎร หรือ สภาท้องถิ่น เป็นต้น

การรายงานการประชุมแบบจดละเมียดทุกคำพูด จะต้องใช้วิธีจดขวัญหรือใช้เครื่องบันทึกเสียงบันทึกคำพูดของทุกคนในที่ประชุมไว้ แล้วนำมาระบบหรือคอมพิวเตอร์เป็นหนังสือและเปียนเป็นรายงานการประชุมอีกชั้นหนึ่ง ทั้งนี้ เพราะไม่สามารถจดเป็นหนังสือได้ทันตามคำพูดของผู้เข้าประชุม แต่ถึงแม้จะจดขวัญ หรือบันทึกเสียงไว้ ก็ยังไม่แน่ใจได้ว่าความขัดเจนทั้งหมด เพราะบางตอนอาจจดขวัญไม่ทัน หรือผู้จดขวัญฟังไม่ชัดเจนบางตอนเครื่องบันทึกเสียงอาจเสียหรือเก็บบันทึกเสียงอาจหมด และบางตอนผู้พูดบางคนอาจไม่ได้บันกร่องก่อนพูด ฉะนั้น จึงต้องมีผู้จดเป็นหนังสือธรรมดาว่ามุ่งด้วย เพื่อ乍ชื่อผู้พูดและสาระสำคัญในการพูดไว้สอบถามกับขวัญและเครื่องบันทึกเสียงอีกส่วนหนึ่ง

การย่อเรื่องและย่อคำพูด

การจดรายงานการประชุมแบบจดย่อเรื่องที่พิจารณา และย่อคำพูดที่เป็นประเด็นสำคัญ อันนำไปสู่มติของที่ประชุม พร้อมด้วยมติของที่ประชุม เป็นการจดว่าที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องใด โดยมีประเด็นที่พิจารณาอย่างไร มีผู้อภิปรายในประเด็นสำคัญอย่างไรบ้าง โดยจดย่อคำพูดเฉพาะใจความ (ไม่จดทุกคำตามคำพูด) และจดย่อคำพูดของบางคนที่เป็นประเด็นสำคัญอันนำไปสู่มติของที่ประชุม (ไม่จดย่อคำพูดของทุกคนที่พูด) และจดมติของที่ประชุมด้วย

การจดรายงานการประชุมวิธีนี้ นิยมใช้ในการประชุมสมอสร สมาคม บริษัท และการประชุมคณะกรรมการต่าง ๆ ที่ต้องการหลักฐานยืนยันว่าใครเป็นผู้พูด และคำพูดนั้นมีความสำคัญต่อการประชุมหรือต่อการตัดสินใจของที่ประชุมด้วย

การจดรายงานการประชุมแบบจดย่อเรื่องและย่อคำพูด ผู้จดอาจจดโดยสรุปความเท่าที่จับใจความได้จากที่ประชุมก็ได้ โดยผู้จดจะต้องมีความสามารถพิเศษในการจับประเด็นและจับใจความ จึงจะจดได้ถูกต้อง ครบถ้วนและทันการ หากผู้จดไม่มั่นใจว่าจะจดได้ถูกต้อง ครบถ้วน และทันการ ก็อาจใช้เครื่องบันทึกเสียงช่วยอีกส่วนหนึ่งด้วยก็ได้

การจดสรุปสาระสำคัญ

การจดรายงานการประชุมแบบจดสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่พิจารณาความเห็นเหตุผลในการพิจารณาของที่ประชุม และมติที่ประชุม เป็นการจดว่าที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องใด ซึ่งมีสาระสำคัญอย่างไร ที่ประชุมมีความเห็นหรือเหตุผลในการพิจารณาอย่างไร และมีมติอย่างไร ทั้งนี้โดยจดเป็นความเห็นหรือเหตุผลของที่ประชุมเป็นส่วนรวมหรือเป็นฝ่าย ๆ โดยไม่ระบุว่าใครพูดว่าอย่างไร

การจดรายงานการประชุมแบบนี้ นิยมใช้ในการประชุมคณะกรรมการต่าง ๆ ของทางราชการ ซึ่งประชุมกันเป็นประจำ มีเรื่องต้องพิจารณามาก และไม่ต้องการหลักฐานยืนยันว่า ใครพูดว่าอย่างไร

การจดรายงานการประชุมแบบบุคคลสูปสร้างสำคัญ ความเห็น และเหตุผลในการพิจารณา ผู้จดอาจจะด้วยสรุปความเห็นที่จับใจความได้จากที่ประชุมก็ได้ โดยผู้จดจะต้องมีความสามารถพิเศษในการจับประเด็นและจับใจความ ซึ่งจะดีถูกต้อง ครบถ้วนและทันการ หากผู้จดไม่มั่นใจว่าจะได้ถูกต้องครบถ้วนและทันการ ก็อาจใช้เครื่องบันทึกเสียงช่วยอธิบายหนังตัวยกได้

การรับรองรายงานการประชุม

หลังจากจัดทำรายงานการประชุมเรียบร้อยแล้ว ให้จัดส่งรายงานการประชุมให้หัวหน้าส่วนราชการสังกัดกระทรวงและงานทุกคน รับรองรายงานการประชุม เพื่อให้ทราบชอบว่ามีข้อความมิดเพลด ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง ก็ให้แจ้งให้ฝ่ายเลขานุการฯ ทราบ ตามเวลาที่กำหนด ส่วนใหญ่กำหนดให้แจ้งแก่ใบข้อมูลเพลด ในรายงานการประชุมภายใน 7 วันทำการ ถ้าครอบภายในเวลาที่กำหนด ถือว่ารับรองรายงานการประชุมครั้นนั้น นอกจากนี้เหตุผลในการส่งรายงานการประชุมให้ผู้เข้าร่วมประชุม ก็เพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและก่อปฏิบัติตามที่ประชุมได้มอบหมาย

บทที่ 5

บทสรุปเกี่ยวกับการประชุม

การประชุมหัวหน้าส่วนราชการสังกัดกระทรวงแรงงานในจังหวัด จะไม่สามารถจัดขึ้นได้หากไม่มี “เลขานุการการประชุม” เพราะเลขานุการการประชุม มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการประชุมครอบคลุมในทุกขั้นตอนของการประชุม ตั้งแต่ก่อนที่จะมีการประชุม ขณะกำลังประชุม และภายหลังการประชุม ดังนั้นผู้ที่จะเป็นเลขานุการที่ดีนั้น จะต้องมีความสามารถใช้ทักษะต่างๆ คือ มีความรอบรู้ทางหลักวิชาการต่างๆ ด้านการจัดประชุมอย่างดี ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการทำหน้าที่เลขานุการ ความรู้ที่จำเป็นเกี่ยวกับการประชุม กระบวนการจัดการประชุม หาเหตุผลความจำเป็นในการจัดการประชุมได้ และจะต้องใช้ศิลปะในการประสานงานติดต่อสื่อสารกับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และบริหารงานการประชุมที่มีรายละเอียด หลักเกณฑ์ และขั้นตอนต่างๆ มากมาย เพื่อให้การดำเนินการทุกอย่างเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ราบรื่น และบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการประชุมที่กำหนดให้ทุกประการ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการจัดการประชุม หัวหน้าส่วนราชการสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัด จึงขอสรุปขั้นตอนการจัดประชุม ดังนี้

หน้าที่ของเลขานุการในการจัดการประชุม

ในการประชุมครั้งนี้ฯ เลขานุการการประชุมมีหน้าที่รับผิดชอบในหลายขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมการก่อนการประชุม การปฏิบัติหน้าที่ขณะที่มีการประชุม หลังการประชุม ดังนี้

1. หน้าที่ในขั้นตอนก่อนการประชุม

- 1.1 กำหนดวัน และ เวลาการประชุม
- 1.2 กำหนดสถานที่ประชุม โดยจะต้องพิจารณาความเหมาะสมในด้านที่ตั้งของสถานที่ประชุม ขนาดห้องประชุม สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศห้องประชุม
- 1.3 รวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำระเบียบวาระการประชุม
- 1.4 การจัดทำระเบียบวาระการประชุม (Agenda)
- 1.5 จัดทำหนังสือเชิญประชุม

- 1.6 จัดทำเอกสารประกอบระเบียบวาระประชุม
- 1.7 การเตรียมแฟ้มเอกสารแจกที่ประชุม
- 1.8 การเตรียมแฟ้มลงชื่อผู้มาประชุม
- 1.9 โทรศัพท์ติดผู้เข้าประชุม
- 1.10 การจัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ
- 1.11 การจัดเตรียมอาหารว่าง และเครื่องดื่ม
- 1.12 การตรวจสอบการเตรียมการประชุม

ในขั้นตอนก่อนการประชุม หรือการเตรียมการประชุมควรจะดำเนินการตรวจสอบ

CHECK LIST เพื่อช่วยในการตีอนความจำ และตรวจสอบว่าได้เตรียมการตามรายการที่กำหนด
ทุกรายการแล้วหรือไม่อีกอย่างไร

2. หน้าที่ในขั้นตอนขั้นตอนประชุม

- 2.1 ตรวจนับจำนวนสมาชิกผู้เข้าประชุม ตลอดจนตรวจสอบและพิจารณา
ความพร้อมของที่ประชุม แล้วแจ้งประธานดำเนินการประชุมต่อไป
- 2.2 ให้บริการอาหารว่างและเครื่องดื่ม
- 2.3 จดบันทึกการประชุม ควรจดให้มีผู้ช่วยอย่างน้อย 2 คน เพื่อให้คนที่
1 ช่วยจดบันทึกการประชุม และคนที่ 2 ให้ช่วยในการบันทึกเหตุ
การประชุม
- 2.4 อำนวยความสะดวกอื่นๆ ตามที่ประชุมมอบหมาย เช่น นาฬิกา
ประกอบการประชุมเพิ่มเติม ถ่ายเอกสาร ฯลฯ

3. หน้าที่ในขั้นตอนภายนอกการประชุม

- 3.1 จัดเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ
- 3.2 จัดทำรายงานการประชุม
 - ความหมายของรายงานการประชุม
 - จุดมุ่งหมายในการทำรายงานการประชุม
 - ข้อความในรายงานการประชุม
 - แบบของรายงานการประชุม
 - วิธีการรายงานการประชุมแบบต่างๆ
- 3.3 การรับรองรายงานการประชุม

บรณานุกรม

กสุ์มงานกูหมาย สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

รวมกูหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายแรงงาน
ราชการกระทรวงแรงงาน

ทรงสมร คช.เลิศ. การเลขานุการส่วนตัวหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
กรุงเทพฯ ดร.ศรีส่งฯ, 2527

ประวีณ ณ นคร. ชุดการเรียนด้วยตนเองหลักสูตรการเขียนหนังสือราชการ เล่มที่ 5

วิชาการจัดเตรียมวาระการประชุม การทำบันทึกเสนอที่ประชุม

การจัดทำรายงานการประชุม. กรุงเทพฯ บริษัท พี.เอ.ลีฟวิ่ง จำกัด , 2543.

พาร์ค แลร์ย์พาร์ค และสุวรรต หัสดิริ. เลขานุการหลักสูตรโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษา.
กรุงเทพฯ เจริญการพิมพ์, ม.ป.ป.

วิจิตร อาวาภุล. เพื่อการพูดการฟังและการประชุมทีดี. กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช, 2524

วิทยา เทพยา. การเลขานุการ. สงขลา คณะวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาเขตภาคใต้,
สงขลา, 2521

วิเชษฐ์ หวีศรษฎ, นิยม รัชอมฤต และพุนครี สงวนศิพ. ระเบียนปฏิบัติราชการและ
การเลขานุการ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ ศรีเมืองการพิมพ์, 2532

สมิต สัชณก. เทคนิคการประชุม. เอกสารประกอบการบรรยายทางวิชาการ
งานฝึกอบรม สำนักงานอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 22 สิงหาคม 2527
บุษณีย์ ดุลابดี. สูความสำเร็จของเลขานุการมืออาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพ
บริษัท สำนักพิมพ์ธรรมนิติ จำกัด , 2538